

ÉLETTÜNK

LI. évf. 2. szám (51. Jg. Nr. 2.)

Az európai magyar katolikusok lapja

2019. február

POLITIKA A BÉKE SZOLGÁLATÁBAN

Ferenc pápának az 52. Béke világnapra írt üzenetét, „A jó politika a béke szolgálatában áll” címmel december közepén hozták nyilvánosságra. A hét fejezetből álló üzenet minden jóakarátú emberhez, de főként a politikusokhoz szól, akik készek a szolgálat szellemében, másokkal együttműködve közösen fáradozni a közjóért, a jogok és kötelességek tisztelt tartásáért és a közös ház oltalmazásáért.

Jézus a misszióba induló tanítványait azzal bízta meg, hogy vigyék a „békeséget a házakba” (vö Lk 10,5–6). Ezt a küldetést folytatják a keresztények, amikor a békét felajánlják mindazoknak, akik remélnék benne. A „ház” – amiről Jézus beszél – minden család, minden közösség, minden ország és földrész, de leginkább minden egyes emberi személy, beleértve végül a teremtés közös házát is.

Ferenc pápa a békét Charles Péguy francia költő szavaival egy „törékeny virághoz” hasonlította, mely „nyilni akar az erőszak kövei között is”. A hatalom minden áron való keresése visszaélésre és igazságtalanságra vezet. A politika alapvető eszköz az ember állampolgári mivoltának és műveinek az építésében, de ha azt nem az emberi közösség szolgálatában élik, akkor elnyomássá, kirekesztéssé és rombolássá válik. VI. Pál tanítása szerint a „politika komolyan vétele egyéni és mindenféle közösségi szinten, az ember kötelességéhez tartozik. A politikai szerep és felelősség mindenki számára egy kihívás, ezért az élet, a szabadság és az emberi méltóság tiszteletben tartásával kell megvalósítani és így a politika a szeretet különleges formájává válhat.

A pápa békeüzenete XVI. Benedek tanítására hivatkozik, ami szerint „minden keresztény sajátos életállapota és tehetsége szerint erre a szeretetre kapott meghívást. Amikor ez a karitás, vagyis a krisztusi szeretet élteti a közjóért vállalt elkötelezettséget, akkor ez magasabb rendű, mint a pusztán evilági és politikai vállalkás és Isten egyetemes városát építi, ami felé tart az emberi család története”. Ebben a programban bármiféle hovatartozású politikus részt vállalhat, aki az emberi család közös javáért akar dolgozni, kölcsönösen tiszteltetben tartva az őszinteséget, a becsületességet és a hűséget. A békeüzenet idézte a 2002-ben elhunyt vietnami François-Xavier Nguyễn Văn Thuận bíboros politikai boldogmondásait: „Boldog az a politikus, aki magas fokú tudatossággal és mély lelkiismerettel éli a szerepét. Boldog az a politikus, akinek személye visszatükrözi a hitre méltóságot. Boldog az a politikus, aki a közjóért dolgozik és nem a saját érdekéért. Boldog az a politikus, aki hűségesen következetes marad. Boldog az a politikus, aki megvalósítja az egységet. Boldog az a politikus, aki elkötelezett a radikális változások megvalósításában. Boldog az a politikus, aki tud meghallgatni.

(Folytatás a 2. oldalon)

Betegek világnapja
(február 11.)

BETEGEK LOURDES-I IMÁI

Mindenható örök Isten, híveid örök üdvössége, hallgass meg minket, akik beteg szolgálóid és szolgálóid számára irgalmadért esedezünk, hogy visszanyerve egészségünket, szent egyházadban hálát adhassanak neked. A mi Urunk, Jézus Krisztus által. Ámen.

Hatalmas Isten, gyarlóságunk erős gyámolítója és oltalmazója, életünk háttérát Te szabod meg, azért könyörgünk Felségedhez beteg szolgálóidért: vigasztald, bátorítsd őket, és erősítsd, hogy zúgolódás nélkül vegyék és csendesen fogadják látogatásodat. Gyógyítsd és mentsd meg őket a reájuk mért csapástól, hogy megismerjék jóságodat, hálát adjanak irgalmadért, és atyai látogatásod által szeretetben növekedjenek.

Áldott Jézus, aki legyőzted a halál fullánkját, légy beteg szolgálóid segítségére, aki az Atyával és a Szentlélekkel együtt él és uralkodik mindörökké. Ámen.

Méltóságos Szűz Mária, szent Anyám a kék magasság és a csillagok fölött! Ki a legnagyobb szeretet szent szülője, felnéző anyja voltál, hozzád fordulok, jóságos és irgalmas szent asszony. Hozzád könyörgök a porból, én erőtlén földi semmi, betegágyon szenvedő, hisz a kis bogár is minden fűbe kapaszkodik elveszendő életében! Én a te szent palástodba kapaszkodom vakmerően, s könnyes szemmel kérve kérlek, ments át az én kínjaimból! Könyörülj meg búsra fordult, jajgatással, nyögéssel teljes életmen! Te is, míg a földön jártál, mennyben lakó Szűzanyám, a fájdalmak éles törét szent szívedben hordozád, tudod, mi a szenvedés! Ezen földi emlékedre, itt hullatott könnyeidre emlékezzél, kérve kérlek! S emlékezzél: Szent Fiad is, míg az emberek között élt, mennyi kórságra tekintett könyörülő szent szívével! Ó, mutass rám a magasból, mutass rám szent ujjaddal! Mutass meg Szent Fiadnak, s mondd: Fiam, ez a beteg kér!

S akkor Jézus meghallja könyörgésemet, s szent árnyéka ágyam fölött elvonnul. Alázattal bízom benned és jóságod köszönöm! (...) Ámen. □

JÉZUS A MI GYÓGYÍTÓNK

Írta: Rédly Elemér

Akkor egy leprás jött hozzá, térdre borult előtte, és kérte: „Ha akarsz, megtisztíthatsz engem.” Könyörületre indulva feléje nyújtotta a kezét, megérintette, és így szólt hozzá: „Akarom, tisztulj meg!” (Mk 1,40–41) – Amerre csak járt, a falvakban, a városokban és a tanyákon, kitétték a betegeket a terekre, és kérték, hogy legalább a ruhája szegélyét érinthessék. Aki csak hozzáért, meggyógyult. (Mk 6,56) – A nép nagy tömegben tódult hozzá, hogy hallgassa, és betegségeiből gyógyulást nyerjen. (Lk 5,15) – „Mi könnyebb, ha azt mondom a bénának: bocsánatot nyerek bűneid? – vagy, ha azt: kelj föl, fogd, az ágyadat, és járd? Tudjátok meg tehát, hogy az Emberfiának van hatalma a földön a bűnök megbocsátására.” Ezzel a bénához fordult: „Mondom neked, kelj föl, fogd az ágyadat, és menj haza!” (Mk 2,1–11)

Sok olyan ember van a mai világban is, aki azért fordul az Úrjézushoz, hogy betegségéből gyógyulást nyerjen. Ő azonban elsősorban nem azért jött közenk, hogy testi betegeinket gyógyítva feleslegessé tegye az orvosok munkáját, hanem azért, hogy a lelkünk orvosa legyen: „hogyan keresse, és üdvözítse, ami elveszett.” (Lk 19,10) Azért jött, hogy Isten üzenetét hirdesse: „Az idő betelt: közel van Isten országa. Térjete meg, és higgyetek az üdvösség jó hírében.” (Mk 1,14) Az üdvösség jó híre, hogy Isten, a mi Mennyei Atyánk bűneink ellenére szeret minket, megbocsát mindenkinek, aki elfogadja irgalmas szeretetét, földi életünk után pedig hazavár minket az örök életre. A katekizmus ezt így fogalmazza meg: „Az Úr Jézus azért szenvedett és halt meg, hogy megszabadítson minket a bűntől és a kárhozattól, és megajándékozzon az üdvösséggel.” Ez az örömhír ad értelmet emberi életünknek, törekvéseink és szenvedéseink türelmes elviselésére.

Naponta sok beteg panasolja: „Én nem tettem semmi rosszat, miért büntet

engem az Isten?” Jézus válaszát erre a kérdésre Szent János evangéliumának 5. fejezetében találjuk meg. Amikor Jézus egyszer meglátott egy vakon született embert, tanítványai megkérdezték: „Mester! Ki vétkezett, ez vagy a szülei, hogy vakon született?” Jézus így felelt: „Sem ez nem vétkezett, sem szülei, hanem az Isten tetteinek kell nyilvánvalóvá válniuk.” Ezután Jézus sarat csinált, bekente vele a beteg embert szemét, majd elküldte: „Menj, mosakodj meg a Siloe tavában!” Az ember elment, megmosdott, és épp szemmel tért vissza. (Jn 9,1–7.)

Amikor az Úrjézus meggyógyította a jeruzsálemi Betesda fürdőnél a harmincnégy esztendeje gyógyulásra váró bénát, másnap azt mondta neki: „Látod, meggyógyultál. Ne vétkezzél többet, hogy rosszabbul ne járd.” (Jn 5,14)

Nagy baj, ha valaki beteg. Jézus azt tanítja, hogy még nagyobb baj, ha valakinek nem a teste, hanem a lelke beteg. Legnagyobb rossz a bűn, a lélek betegsége. Mennyei Atyánk szeret minket, jót akar nekünk. Ő tudja, mi válik javunkra.

(Folytatás a 7. oldalon)

ELHUNYT MIKLÓSHÁZY ATTILA SJ PÜSPÖK

A Toronto melletti Pickeringben, a jezsuiták idősotthonában 2018. december 28-án reggel elhunyt Miklósházy Attila püspök – adta hírül a Jézus Társasága Magyarországi Rendtartománya. A jezsuita püspök 1989-től 2006-ig a külföldön élő magyar katolikusok püspöke volt.

Miklósházy Attila 1931. április 5-én született Diósgyőrött. Középkiskolai tanulmányait a miskolci Fráter György Gimnáziumban és a kalocsai Szent István Gimnáziumban végezte. 1949-ben belépett a Jézus Társaságába. A szerzetesek szétszórása után, 1950 és 1952 között filozófiai és teológiai tanulmányokat kezdett a budapesti Hittudományi Akadémián. Később két évig munkaszolgálatos katona volt, majd műtösként dolgozott a budapesti Szent István Kórházban.

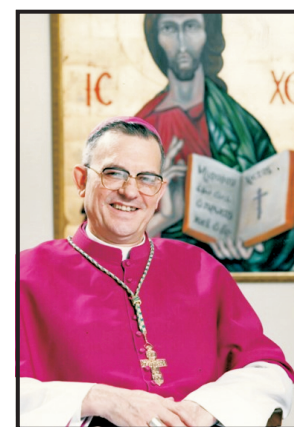
1956-ban elhagyta Magyarországot, Németországban, valamint Torontóban fejezte be filozófiai és teológiai tanulmányait. James Charles McGuigan bíboros, torontói érsek szentelte pappá 1961. június 18-án. Pár évvel később Rómában, a Pápai Gergely Egyetemen doktori fokozatot szerzett teológiából. Disszertációjában a kelet-szír eucharisztikus pneumatológiával foglalkozott.

Ünnepélyes szerzetesi fogadalmait 1966. augusztus 15-én tette le Rómában az II. Gesú-templom Szent Ignác-oltáránál. 1967-től 1974-ig a torontói Regis College-ban, 1974-től 1984-ig ugyancsak Torontóban, a Szent Mihály Egyetemen tanított teológiát. 1984-ben Carter bíboros kinevezte a Torontói Főegyházmegye Szent Ágoston Szemináriumába a teológiai fakultás dékánjává, valamint a szisztematikus teológia és liturgia tanárává.

II. János Pál pápa 1989. augusztus 12-én Castellum Minus-i címzetes püspöknek és a külföldön élő magyarok lelkipásztori ellátásával megbízott püspöknek nevezte ki. Püspökszentelésére Torontóban került sor, 1989. november 4-én.

Miklósházy Attila tevékenyen részt vett a zsinat utáni liturgikus megújulás végrehajtásában mint az Esztergom-Budapesti Főegyházmegye és az Országos Liturgikus Tanács tagja.

(Folytatás a 3. oldalon)

† Miklósházy Attila SJ

A HÍVŐ OPTIMIZMUS

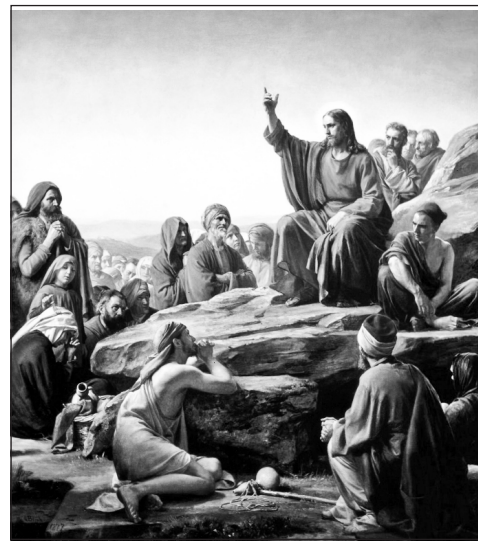
Jézus a saját tanítását gyakran rövid kijelentő vagy felszólító mondatokban fogalmazta meg, és eligazító példabeszédekkel és csodákkal tette még foghatóbbá. Maga az evangélium szó jó hírt, örömhírt jelent, mely új nézőpontot ad az elkeseredett, szomorú, csalódott embereknek vagy éppen a „minden mindegy” hangulatban élőknek. A názáreti mester bátor kiállása, mondanivalójának tartalma meggyőző és megragadó volt hallgatói számára. De nemcsak Jézus Krisztus idejében voltak, hanem korunkban is vannak olyan tényezők, melyek elbátortalanítják az embereket, sőt még a keresztényeket is. A megoldás erre nem lehet más, mint kétezer évvel ezelőtt: a világos, bátor és érthető beszéd (parrészia) az ember rendeltetéséről, életének az Istennel való összefüggéséről.

Ahhoz, hogy a Jézus által közölt új tanítás valóban befogadásra kerüljön, az emberek részéről a gondolkodás és a cselekvés megváltoztatására van szükség. Erre szólít fel Jézus első kijelentése, melyet az evangélisták feljegyeztek: „Beteljesedett az idő, és már közel van az Isten országa. Tartsatok bűnbánatot, és higgyetek az evangéliumban!” (Mk 1,15) Először tehát a szívet és az értelmet kellett megérinteni, majd ennek következtében megváltoztatni az emberi tetteket, hogy összhangban legyenek az életet megalapozó elvek az emberi cselekedetekkel. Az igehirdető munka, melyet Jézus elvégzett, a tanítványai számára is példaértékű volt, akik három éven át figyelhették mesterüket, hogy ő maga hogyan éli meg, amit tőlük, és amit majd tőlük is elvár.

A törékeny emberi természet sok tekintetben ki van téve a rossznak, és sajnos a maga erejéből nem találja a kiutat a kelepceből, melyet a sátán állít az óvatlan léleknek. Nem véletlenül szerepel a *Miatyánk* végén is – és nem csak odavetve –, hogy „szabadíts meg a gonosztól”. Ugyanis „nem test és vér ellen kell küzdenünk, hanem a fejedelemségek és hatalmasságok, ennek a sötét világnak kormányzói és az égi magasságok gonosz szellemei ellen.” (Ef 6,12)

Jézus ezen túlmenően egyfelől a helytelen vallási magatartástól is óvja övéit,

és kéri, hogy ne legyenek képmutatók (Mt 6,16), másfelől viszont határozottan felszólítja őket, hogy „felemelt fejjel” (Lk 21,28) tegyenek tanúságot arról, hogy Isten országa már közöttük van (Lk 17,21). Ez az igazi keresztény optimiz-

mus is, mely számol a jelen összetettségével, de tudja, hogy a földi élet után a hívót az örök élet várja. A keresztény magatartás így lesz józan belátás és világos ismeret a valóságról, amely minden embert körülvesz, a maga vidám vagy szomorú eseményeivel, de Jézus követője emellett – kitartó hűsége miatt – derűsen tekint a jövőre, és tudja, hogy mindig Isten jelenlétében él, aki bátorít, vigasztal és utat mutat.

kell tenni a saját követ. Ebben a közös építkezésben le lehet győzni a másiktól, az ismeretlentől való félelmet. Korunk társadalmának pedig ma főként szüksége van a „béke kézműveseire”, akik az Atyaisten hiteles hírnökei és tanúságtevői az emberi család javára és békéjére.

Száz évvel a Nagy Háború vége után ma – jobban mint tegnap – ismerjük a testvérgyilkos háborúk tanítását, vagyis, hogy a béke soha nem szorítkozhat a béke és a félelem egyensúlyára. A fenyegetés tárgyá alacsonyítja le a másikat és megtagadja a méltóságát. A pápa leszögezi, hogy a félelemkeltés és a féktelen fegyverkezés ellentétben áll az erkölccsel és az igazi béke keresésével. A békeüzenet külön megemlékezik a gyermekekről, akik konfliktus zónákban élnek és azokról is, akik védelmük érdekében fáradoznak. A világ gyermekeinek egyhatodát érinti a háborús erőszak, ezért is olyan fontos és értékes életük és méltóságuk védelme.

A békeüzenet utolsó fejezete az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatának 70. Évfordulóján Szent XXIII. János pápa szavai külön értelmet nyerne: „Amikor az emberi személyekben kivirágzik jogaik tudata, velük együtt nem hiányozhat a megfelelő kötelességeik tudomásul vétele sem”. A béke ugyanis egy nagy politikai terv gyümölcse, mely kölcsönös felelősségre és az emberi személyek egymástól való függésére épül. A béke a szív és a lélek megtérése és könnyű felismeri, hogy mennyire elválaszthatatlan egymástól a benső béke és a közösségi béke: éppen ezért békében kell lenni önmagunkkal, és el kell utasítani minden türelmetlenséget és haragot önmagunk iránt, megfogadva Szalézi Szent Ferenc tanácsát: gyakorolj egy kis édes enyhülést önmagad iránt! De békében kell élni a másik emberrel is, a családdal, a barátokkal, az idegennel és a szegénnyel is.

A kereszténynek ezért nem a világ szerint kell vidámnak vagy bizakodónak lennie, hanem egy természetfeletti gondolkodással Jézus „boldogság-mondásait” kell önmagára alkalmaznia: „Boldogok vagytok, ti lelki szegények... boldogok vagytok, hogy most éheztek... boldogok vagytok, hogy most sírtok... boldogok vagytok, ha gyűlölnék benneteket az emberek...” (Lk 6,20–22) Ha a hívő ezeket a szavakat fontolgatja a szívében, akkor nem érheti meglepetés.

Természetes, hogy – amire Pál apostol hívja fel a figyelmet – a keresztény együtt tud sírni a sírókkal, de együtt tud örülni az örvendőkkel is (Róm 12,15). A hívő ember jövője biztos, mert bármi történik vele, mindenhol Jézus várja. Örömben és bánatban, szenvedésben és vigasztalásban. A feltámadt Úr teljes örömmel ajándékozza meg követőjét, akitől ezt az örömet többé senki nem veheti el: „Az én örömöm legyen bennetek, s teljes legyen az örömetök!” (Jn 16,7; 16,22)

Jézus részéről ez nemcsak egy egyszerű jókívánság, és a hívő részéről sem felületes magatartás, hanem éppen ellenkezőleg annak az Emberfiának példaadása, aki tudatosan vállalta értünk a keresztet, felkészítve tanítványait a hasonló bánásmódra: „Örüljete, ha majd ez bekövetkezik, és ujjongjatok, mert nagy jutalomban részesültök a mennyben.” (Lk 6,23)

Bármilyen sorsfordító, megrázó vagy félelmetes esemény történik is körülöttünk vagy a világban, a keresztények hite és reménye – ahogy ezt egy III. századi ókeresztény irat megfogalmazza – mégis „összetartja a világot” (*Diognétoszhoz írt levél*, VI,7). Senki sem képes ugyanis tartós, belső örömet és biztos jövőt adni, csak Jézus, az Isten Báránya, aki elveszi a világ bűneit, aki a mi életünk, jövőnk és üdvösségünk.

Kránitz Mihály

Végül pedig békében kell élni a teremtett világgal, a közös házunkkal, melyben felfedezhetjük Isten adományát nagyságát és azt a felelősséget, ami mindannyiunkat illet, mint ennek a világnak a lakosait. Ferenc pápa 2019 január elsejére írt békeüzenete záró-soraiban Szűz Mária Magnificat énekére utal: „Irgalma nemzedékről nemzedékre az istenfőlökkel marad. Karja bizonyosságot tett hatalmáról: szétszórta a szívük szándékában gögőket, letaszította trónjukról a hatalmasokat, az alázatosakat pedig fölemelte. Az éhezőköt üres kézzel küldte el, de a gazdagokat üres kézzel küldte el. Gondjába vette szolgáját, Izraelt, megemlékezve irgalmáról, amelyet atyáinknak, Ábrahámnak és utódainak örökre megígért” (Lk 1,50–55).

Vatikáni Rádió

MAGYAR BETLEHEMEZŐK A VATIKÁNBAN

Ferenc pápa újévi szentmiséjén, január elsején a számos országból érkezett betlehemező fiatal között magyarok is jelen voltak.

Mintegy tízezer Kárpát-medencei betlehemező képviselőjében vajdasági, magyarországi magyar és roma betlehemező kisdíjakot vettek részt – „Betlehemi Háromkirály” öltözetben – január elsején a pápai szentmisén, az oltár melletti padokban, részben ministránsi feladatot is vállalva. Betlehemező csapataik idén több százezer embernek hirdették a karácsonyi Örömhírt a Kárpát-medencében.

A négy magyar fiataalt az Európai Magyar Fiatalságért Alapítvány munkatársai választották ki és kísérték el Rómába. (VR)

IMASZÁNDÉK

Február 8.

Az emberkereskedelem áldozataiért: Imádkozzunk, hogy az emberkereskedelem, a kényszerprostitúció és az erőszak áldozatait jó szívvel fogadjuk be és karoljuk fel társadalmunkban.

Február 8. a szudáni származású rab-szolga, később szerzetesnő, Szent Bakhta Jozefina liturgikus emléknapja. E napot Ferenc pápa 2015-ben az emberkereskedelem elleni fellépés napjává nyilvánította, és imánapot hirdetett az emberkereskedelem és a modern kori rab-szolgaság felszámolásáért.

A Szentatya a tavalyi, 2018-as imanap résztvevőinek mondott beszédében rámutatott: az emberkereskedelemmel kapcsolatban nagy a tájékozatlanság, és kevés az akarat a probléma valódi súlyának megértésére, mert közelről érinti lelkiismeretünket, és bonyolult kérdés. Vannak, akik, bár tudnak az emberkereskedeletről, mégis igénybe veszik azokat a szolgáltatásokat, amelyeket az utcán vagy az interneten felkínálnak számukra. Van, aki közvetlenül tagja a bűnszervezeteknek, és hatalmas nyereségre tesz szert ezáltal. Tehát figyelemfelkeltő kampányt kell folytatni közösségeinkben, hogy egyetlen ember se váljon többé az emberkereskedelem áldozatává.

Elsősorban a fiatalok törheti meg a csendet az emberkereskedelemmel kapcsolatban, amit a pápa az emberiség ellen elkövetett bűntettnek nevezett. Arra kérte az imanap résztvevőit, hogy menjenek el a plébániákra, és találkozzanak az emberekkel, vállaljanak konkrét elkötelezettséget az ügyben. A közösségi oldalak is lehetőséget kínálnak a találkozásra és az információátadásra, de nem szabad alulértékelni a veszélyeket, amelyeket ezek a virtuális terek rejtenek, hiszen ezeken keresztül csálhatják kelepcebé a fiatalokat.

Ferenc pápa felhívta a figyelmet arra, hogy azok, akik az emberkereskedelem áldozatai voltak korábban, fontos információkat jelenthetnek a többi fiatal megóvásához. Lehetőséget kell teremteni az átfogó emberi fejlődésre – hangsúlyozta a Szentatya. Hozzátette: a kiselejtézés kultúrája áll az olyan viselkedési formák mögött, amelyek az emberek kihasználásához vezetnek a gazdaságban és a globalizált világban. Arra van szükség, hogy az államok szembenézzenek a probléma legmélyebb okai-val, és biztosítsanak oktatást és fenntartható munkalehetőséget.

El kell hagynunk az álszent viselkedést – figyelmeztetett a pápa. – Ha sok fiatal lány áldozatul esik az emberkereskedelemnek, akkor ez azért van, mert van sok férfi, aki kész fizetni ezekért az örömkért. Vajon az emberkereskedők az emberkereskedelem valódi okozói? – tette fel a kérdést a Szentatya, majd rámutatott: az alapvető ok a világunkban levő sok álszent ember gátlástalan önzése. Természetesen az emberkereskedők leltartóztatása az igazságszolgáltatás kötelezettsége – a valódi megoldás azonban a szívek megtérése, a kereslet felszámolása, amely táplálja a piacot.

Ferenc pápa beszélt az októberi püspöki szinódusról is, amit a fiataloknak szentelnek. Annak a reményének adott hangot, hogy a szinódus főszereplői a perifériák fiataljai lesznek. Kérte, hogy indítsanak világméretű kampányt annak érdekében, hogy „befogadó, közös otthon” építsenek az emberek a Földön. Az Egyház minden szinten tenni akar az emberkereskedelem ellen, hogy megvédje az embereket a csapdáktól, hogy kiszabadítsa a rab-szolgaságba kerülteket, és segítse őket a társadalomba való beilleszkedésben.

(Ferenc pápának a 2018-as emberkereskedelem elleni fellépés napján mondott beszédéből)

POLITIKA...

(Folytatás az 1. oldalról)

Boldog az a politikus, aki nem fél”. A téma kapcsán Ferenc pápa megjegyzi, hogy minden egyes politikai esemény, választások, évfordulók alkalmat jelentenek a forráshoz való visszatéréshez. A jó politika a béke szolgálatában áll, tiszteletben tartja és előmozdítja az emberi jogokat, de egyenlőképpen a kölcsönös kötelességeket is.

Az erények mellett sajnos nem hiányoznak a politikai életből a vétkek sem, akár a személyi alkalmatlanság révén, akár környezeti vagy hivatali torzulás miatt. Ezek mindig rontják a hitelre méltóságot és meggyengítik a hiteles demokrácia eszményiségét, a közélet szégyenfoltjai, melyek veszélybe sodorják a társadalmi békét. Ilyenek a korrupció, a jogok megtagadása, a közösségi jogok tiszteletben nem tartása, a törvénytelen meggazdagodás, a hatalom erejével történő igazolás, az államérdek önkényes alkalmazása, a hatalomhoz való féktelen ragaszkodás, az idegengyűlölet, a fajgyűlölet, a Föld oltalmazásának elutasítása, a természeti erőforrások kizsákmányolása és a kivándorlásra kényszerítettek megvetése.

A pápa békeüzenet ötödik pontja kiemeli, hogy a politika vétkei különösen is hátrányos helyzetbe hozzák a fiatalokat, akiket a társadalom peremére száműznek, anélkül, hogy részt vehetnének jövőjük tervezésében. Amikor azonban a politika a fiatalok bátorításában ölt testet, a béke kifejeződik a lelkiismeret szintjén és a fiatalok arcán is. Bizalom tölti el őket, főként ha a politika elismeri minden személyi karizmáját és képességét. Ferenc pápa utal a kinyújtott emberi kéz szépségére, mely tud adni és elfogadni is. A közös ház építéséhez mindenkinek hozzá

ATYJA LENNI A RÁBÍZOTT ATYÁKNAK

Németh Norbert, a Pápai Magyar Intézet új rektora

Németh Norbert szombathelyi egyházmegyes papot 2018. november 15-én nevezték ki a római Pápai Magyar Intézet élére igazgatónak. Karácsonyi hazaindulása előtt Norbert atya felkereste a Vatikáni Rádiót és beszámolt eddigi római tapasztalatairól, illetve hivatásáról, papi élete állomáshelyeiről és feladatairól.

Nagyon szép három évet töltött a PMI-ben, a Pápai Magyar Intézetben 2008 és 2011 között, aminek a végén szentségi teológiából doktori fokozatot szerzett. Szép emlékeket őriz erről az időszakról, a ház nagyszerű közösségéről. Róma városa pedig nagy lehetőséget adott neki a katolicitás felfedezésében, az apostolokhoz, a Péter utódhoz és az Egyházhoz való hűségben. Róma egy viszonyítási pont a katolikusok életében és ezt valóban így élte meg, főként a jezsuita Gergely egyetem nemzetközi jellegét, és így nagyszerű osztálytársak között tanulva, sok élménnyel feltöltődve érkezett haza, Szombathelyre, ahonnét most a kinevezés Rómába szólította. Mohos Gábor újonnan kinevezett püspöktől vette át a feladatait, a Pápai Magyar Intézet vezetését, a magyar püspöki konferencia római ügyvivői szerepét, illetve a szentszéki magyar nagykövetség tanácsosi feladatát.

Fiatalon nevezték ki, hiszen a rábízott növendékek között vannak nála korosabbak is, de lévén, hogy életkor az egy napról napra gyógyuló betegség, ám a papi életében szerzett tapasztalatok alapján és Isten kegyelmében bízva reméli, hogy a rábízott kis nyáját majd vezetni tudja. Legfontosabb feladatának tekinti, hogy atyjuk legyen az ottani atyáknak, hogy megteremtse számukra annak a lehetőségét, hogy nyugodtan végezhessek tanulmányaikat, számolva a nyelvi nehézségeikből adódó gondjaikkal is.

Norbert atya zalaegerszegi származású és hivatásában meghatározó szerepet

töltött be a családi ház, nagyon hálás a nagyszülők és szülők hitéért és példájáért, akik a kommunizmus alatt is templomba járó emberek voltak. Ez a bátor hitvallás nagyszerű táptalaj a hivatása számára. Mégsem „paptójás”, nem bölcsőtől kezdve készült a hivatására. A szüleitől kapta a Jóisten szeretetét és a hit erejét, de emellett ugyanolyan fon-

Németh Norbert a Vatikáni Rádió stúdiójában

tosnak tartja, hogy látott és megismert nagyszerű papokat, akik fantasztikus példát adtak neki, mondván: Na, így én is szeretnék pap lenni! A hivatás harmadik tényezője annak titokzatos, személyes és ajándék jellege közte és az Isten között.

Tanulmányi éveiről Norbert atya elmondja, hogy sajátos módon – a taxisbloká miatt – nem tudott bekerülni az esztergomi Ferences Gimnáziumba, de mivel a ferencesek otthon, Szombathelyen indítottak egy új középiskolai katolikus kollégiumot, így annak lett a tagja. Így kollégiumot választott és a város erős Nagy Lajos gimnáziumában

tanult. Nagyon gazdag szép négy volt ez, sok élménnyel, táncsal, sporttal, szerelemmel teli.

Tizenhét éves korában jelentkezett a szombathelyi szemináriumba, püspöke Budapestre küldte a Központi Szemináriumba és a Pázmány Egyetem Hittudományi karán tanult. Sokat jelentett számára Fila Béla atya, teológia tanára példája, aki lelkére kötötte, hogy íróasztalától soha ne legyen távol a térdeplője, ahol imádkozik. Amit tanultok, arról imádkozzatok! – tartotta meg emlékezetében, mert ő is immár tizenhét éven át tanított főiskolán dogmatikát.

Örömei között említi, hogy 2001-ben szentelték pappá és az első, öt éves állomáshelye Kőszeg volt. Szeretettel emlékezik egykori nagyszerű főnökére, Nagy József atyára, akitől sokat tanult. Tőle tanulta meg a közösségi egyházképet. Ez az öt éves kőszegi időszak számára a papi élet első szerelme.

Fontosnak tartja az emberi alapot, amire maga az Isten is ráépíti a kegyelmét. Megbecsüli a tanulást, a folyamatos önképzést, illetve a sportot, amit ő egyfajta modern aszkézisnek tart és amit itt Rómában is tovább folytat, fut a közeli Gianicolo dombon, közben pedig imádkozik.

Írói tevékenységéről megvallja, hogy Szombathelyen egyetemi lelkészként külön kurzusokat tartott, felnőtt katekézist, egyfajta utcai, érthető teológiát tanított. Közérdekű témákat keresett, mint az élet végső értelme, a halál és a feltámadás kérdése, a kezdetek, a teremtés, a fejlődés értelme, Istennek atyai és anyai arca, a liturgia szerepe és mélysége.

Vatikáni Rádió

NEGYVEN KATOLIKUS MISSZIONÁRIUST ÖLTEK MEG 2018-BAN

A Fides nemzetközi katolikus hírügynökség december 29-én tette közzé éves jelentését arról, hány, az Egyház missziós szolgálatában elkötelezett embert öltek meg 2018-ban.

2018 során 40 misszionáriust öltek meg világszerte: 35 papot, egy szeminaristát, 4 világi személyt. Idén majdnem kétszer annyian vesztették életüket, mint 2017-ben, amikor 23 misszionárius halt meg erőszakos körülmények között.

A „misszionárius” szót a Fides hírügynökség minden megkereszteltre érti, akik a keresztség jegyében Isten népének tagjaivá és ezáltal misszionárius tanítványokká is váltak. Minden megkeresztelt – bármi legyen is a funkciója az Egyházban és felkészültsége a hitben – az evangelizáció aktív szereplője. Tehát a Fides hírügynökség éves listája már egy ideje nem a szűk értelemben vett ad gentes misszionáriusokra vonatkozik, hanem az Egyház missziós szolgálatában elkötelezett minden megkereszteltre, akik erőszak áldozatai lettek, és nem csak a hit elleni gyűlölethől eredően. Ezért nem használják a „vértanú” kifejezést a jelenésben, nem kívánják a vértanúságról ítéletet hozni, amelyet esetleg majd a jövőben az Egyház hoz meg.

Afrikában 19 papot, egy szeminaristát és egy világi misszionáriust öltek meg: Nigériában, a Közép-afrikai Köztársaságban, a Kongói Demokratikus Köztársaságban, Elefántcsontparton, Kamerunban, Dél-Szudánban, Kenyában és Malawiban. Az amerikai kontinensen 12 papot és 3 világi hívőt gyilkoltak meg: Mexikóban, Kolumbiában, Nicaraguában, Venezuelában, Ecuadorban, El Salvadorban és Peruban. Ázsiában 3 papot

gyilkoltak meg: a Fülöp-szigeteken és Indiában. Európában egy pap vesztette életét erőszakos körülmények között Németországban. Alain-Florent Gandoulou kongói papot, a berlini francia nyelvű katolikus közösség káplánját egy vita után ölték meg irodájában február 22-én.

Számos alkalommal emberrablás vagy betörési kísérlet során gyilkolják meg az áldozatokat. Ezeket a bűncselekményeket általában szegény társadalmi körülmények között követik el, ahol az erőszak szabályozza az életet, a hatóságok nincsenek jelen, vagy a korrupció és a kompromisszumok miatt nagyon gyengék, vagy ahol a vallást eszközként használják fel politikai, hatalmi célokra. A papok, szerzetesek és a világi hívek osztoznak az emberek mindennapjaiban, elviszik nekik az evangélium örömhírét a szeretetről a remény és a béke jeleként. Igyekeznek enyhíteni a leggyengébbek szenvedéseit és felemelni szavukat megtagadott jogaik védelmében, elítélve a rosszat és az igazságtalanságot. Ezek a misszionáriusok a személyes biztonságukat veszélyeztető helyzetekben is a szolgálati helyükön maradtak, sokszor a polgári hatóságok vagy előjárók figyelmeztetése ellenére is; bár tudatában vannak az ezzel járó kockázatoknak, hűek maradnak felvállalt elkötelezettségükhöz.

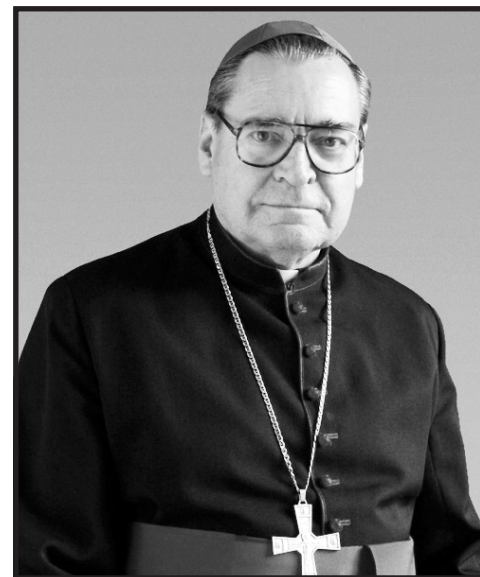
Vannak olyan misszionáriusok, akiket elraboltak, és nincs hír róluk. Ezek közé tartozik Paolo Dall'Oglio olasz jezsuita, akit 2013-ban raboltak el a szíriai

Rakkában. Elrablását egyetlen csoport sem vállalta azóta sem magára. Egy ideje nincs hír Gabriel Oyaka szerzetesről, akit 2015-ben raboltak el a nigériai Kogi államban. Nincsenek biztos hírek a kolumbiai Gloria Cecilia Narváez Argoty nővéréről, akit 2017-ben rabolt el az al-Kaida terrrorszervezet Maliban. Fogvatartói kezében van továbbra is Pierluigi Maccalli, az Afrikai Missziós Társaság (Societas Missionum ad Afros, SMA) tagja, akit szeptemberben raboltak el Nigerben.

A Fides missziós hírügynökség adatai szerint 1980–1989 között 115 misszionárius vesztette életét erőszakos körülmények között. Ez a szám valószínűleg nem teljes, mert csak azokat az eseteket számolták, amelyekről biztos információval rendelkeznek. 1990–2000 között 604 misszionáriust öltek meg. Ez a szám jelentősen magasabb az előző évtized adataihoz képest. Itt azonban figyelembe kell venni különböző tényezőket: az 1994-ben végrehajtott ruandai népirtás legalább 248 egyházi áldozatot követelt; a tömegtájékoztatóban felgyorsult a hírek terjesztése, így a legfelreesebb helyekről is több hír érkezett; továbbá már nemcsak a szűk értelemben vett ad gentes misszionáriusokat vették figyelembe, hanem minden egyházi munkatársat, akik erőszakos módon haltak meg, illetve életüket áldozták; tudatában voltak a kockázatnak, amivel szembe kellett nézniük, de nem akarták magukra hagyni a rájuk bízott embereket. 2001–2017 között összesen 416 pasztorális munkatársat gyilkoltak meg világszerte. (VR)

ELHUNYT SEREGÉLY ISTVÁN NY. EGRI ÉRSEK

Seregély István nyugalmazott egri érsek életének 87., papságának 63. évében, december 31-én a nyíregyházi Főegyházmegyei Papi Szociális Otthonban szentségekkel megerősítve elhunyt.

Seregély István 1931. március 13-án, Szombathelyen született. A középiskolát a miskolci Fráter György Gimnáziumban végezte. Teológiai tanulmányait Szombathelyen kezdte, majd Budapesten fejezte be.

1955. június 19-én Szombathelyen szentelték pappá. 1974-ig káplánként szolgált Gyöngyösfalun, majd Nyőgéren, Bagodvitenyén, Zalaegerszegen, Szombathelyen. 1987-ig plébános volt Kőszegszerdahelyen és Kőszegen. II. János Pál pápa 1987. június 5-én nevezte ki egri érsekké, július 25-én szentelték püspökké az egri Szent Mihály- és Szent János-főszékesegyházban. 1990-tól 2005-ig a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia (MKPK) elnöke, 1993-tól 2001-ig az Európai Püspöki Konferenciák Tanácsa (CCEE) alelnöke volt. 2007. június 9-től nyugalmazott érsek.

Jelmondata: „Christus est via veritas et vita”; „Krisztus az út, az igazság és az élet”.

Temetése 2019. január 8-án, kedden volt az egri főszékesegyházban. Lelki üdvéért fél 11-kor szentmisét mutattak be, ezután helyezték el földi maradványait a főpásztorok temetkezési helyén, a bazilika altemplomában.

Egri Főegyházmegye

ELHUNYT...

(Folytatás az 1. oldalról)

Magyarul is megjelent *Benedicamus Domino – Áldjuk az Urat!* (Eisenstadt, Prugg Verlag, 1984) című könyvében a liturgikus megújulás teológiai alapjairól írt. Egy ideig aktívan részt vett a kanadai anglikán-római katolikus teológiai párbeszédben. Számos lelkigyakorlatot tartott papoknak és szerzeteseknek Kanaadában és Európában egyaránt.

XVI. Benedek pápa 2006. április 5-én fogadta el a 75. életévét betöltő Miklósházy Attila püspök lemondását. Utóda a külföldön élő magyarok lelkipásztori ellátásában Cserháti Ferenc esztergom-budapesti segédpüspök lett.

2019. január 2-án Torontóban a Szent Erzsébet-templomban imádságra hívtak mindenkit az elhunytért, majd szentmisét mutattak be a lelki üdvéért; 3-án a St. Michael's katedrálisban gyászmisét tartottak, s a temetés aznap volt a Szent Ágoston szemináriumban.

Magyarországon az elhunytért január 9-én, szerdán a budapesti Jézus Szive Jezsuita Templomban mondott gyászmisét utóda, Cserháti Ferenc, a külföldi magyarok lelkipásztori ellátásával megbízott esztergom-budapesti segédpüspök.

Jézus Társasága Magyarországi Rendtartománya

Gyerekeknek

A SZERZETESK GYERTYÁJA

Néhány évtizeddel ezelőtt, amikor annyi idő lehettem, mint most Te, még a kis falvakban is több pap szolgált. A plébános mellett szinte mindenhol volt egy-egy káplán, aki szintén felszentelt papként ellátta a teendőket a kis települések plébániáin. Furcsa és szomorú belegondolni, hogy az akkori időkhöz képest ma már nemhogy plébános és káplán nincs minden faluban, hanem sokszor egy pap lát el több falut, ami igen nagy megterhelést jelent.

Korábban sok helyen egy-egy szerzetesi közösség látta el a papi teendőket. Ma már sajnos egyre fogyatkoznak ők is, pedig milyen nagy szükség lenne a tevékenységükre! Imádkoznak, dolgoznak, tanítanak, betegeket ápolnak – és még megannyi feladatot teljesítenek sokak szolgálatára. A vidéki kisváros közelében, ahol felnőttem, volt – és még ma is működik – egy bencés közösség, akik oly sok minden mellett gyertyákat is készítenek. Egy alkalommal, január végén szüleimmel elzarándokoltunk a kolostorukba, és az útról egy szép gyertyával tértünk haza. Néhány nap múlva ezt a gyertyát magunkkal vittük a szentmisé-

re, ahol a pap megszentelte a hívek által hozott gyertyákat. Kisgyerekként nem igazán értettem, miért történik ez, de aztán hamarosan megvilágosodtam. Nem véletlenül használom ezt a szót – hiszen a gyertya Jézusnak, a világ Világosságának az egyik jelképe. A kifejezést először az idős Simeon használta, Jézusnak a jeruzsálemi templomban való bemutatásakor. A szokásnak megfelelően ugyanis Szűz Mária negyven nappal Jézus születése után bemutatta a Gyermekeket a templomban, ahol jelen volt Anna és Simeon. Ő nevezte „a nemzeteket megvilágosító világosságnak” Jézust.

Erre az eseményre emlékezünk e hónap legelején, február 2-án, Gyertyaszentelő Boldogasszony napján. Másról is nevezetes ez a nap: II. János Pál pápa kezdeményezésére ekkor ünnepeljük a megszentelt élet, a szerzetesi hivatások világnapját.

Ha február másodikán egy szál gyertyával kezdedben betérsz a templomba, imádkozz új hivatásokért! Milyen jó lenne, ha újra minden falunak lenne saját papja, és egyre több szerzetes szolgálná embertársait...

Kovács Péter

EURÓPA CSALÁDOK NÉLKÜL?

A Tihanyi Bencés Apátság Tetőtéri esték sorozatának tavalyi utolsó alkalman Korzenszky Richárd em. perjel tartott előadást „Európa családok nélkül?” címmel. A címben feltett kritikus kérdést – amely rendkívül időszerű hazánkban is, és mélyen érinti egész földrészünket –, valamint a népességfogyás okait, következményeit, és megváltoztatásának lehetőségeit az előadó a katolikus egyház tanításának válaszi mellett uniós statisztikák felsorakoztatásával, különböző jogi ellentmondásokat elemezve járta körül. Ma a házasságkötések száma drasztikusan csökken, a válások száma erősen megnőtt, a házasságokban csak nagyon kevés gyermek születik, mert a családstrukturát nem stabil, mögötte a posztmodern és globális individualizmus a háttér, amely a korszellemet jellemzi. A gazdasági érdekek élveznek elsőbbséget a család (a társadalom alapsejtje) jelentőségével szemben Európában. Pedig minden fejlődésben a család szerepe, a családi (apai, anyai) példa alapvető. Fukuyamát idézte, aki tanulmányában kifejti: a bizalom a gazdasági

Korzenszky Richárd előadása

fellendülés, a prosperitás megteremtője, s a bizalom megteremtésének a feltétele, alapja pedig a család. Utalt az előadó a családdal ellenséges gender elméletre is, továbbá az elöregedés tragikus jeleire a népességben, a családi állapot és az egészség összefüggéseire, a hívő közösségek, családok kihívásokkal, betegségekkel szembeni jobb állóképességére és a család méltóságának, fontosságának visszaállításában a jelen és a jövő feladataira.

Toldi Éva

MIT HOZ 2019 AZ EGYHÁZ ÉLETÉBEN?

Ki tudja, mit hoz a jövő? Különösen egy világméretű közösség életében vannak ugyan előre tervezhető és tervezett fontos események, de mennyi minden történhet váratlanul!

Raadásul csak a rendezvények megfoghatóak, és szinte semmit nem sejtethetünk mindarról, ami a lélek csendjében történik, a hit sokszor megfoghatatlan világában.

Mindenesetre biztosan kiemelkedő eseményt jelent majd az Egyházban tapasztalt szexuális visszaélések elleni világméretű küzdelem, a Panamában tartandó ifjúsági világtalálkozó, és Ferenc pápa személyében az első pápai látogatás az arab félszigeten.

Az egész Egyház életét fogják alakítani az első félév pápai útjai. Közép-Amerika (Panama), Arábia, Észak-Afrika és a Balkán földjén ritkán járnak a pápák.

De a 82 esztendő pápát a Vatikánban is nagy feladatok várják. A visszaélések botránya és az Amazónia lelkipásztori és emberi problémáival foglalkozó rendkívüli szinódus nehéz vitákat, súlyos párbeszédet fog kiváltani.

Január végén Panamában az ifjúság világtalálkozójára a rendezők 155 országból mintegy 200.000 résztvevőt vár-

nak. Ferenc pápa a találkozó utolsó napjait együtt tölti a fiatalokkal. Pár nappal később, február 3-án háromnapos, méltán történelminek nevezhető látogatásra indul Abu Dhabi-ba, hogy részt vegyen egy vallásközi találkozóon.

Március végén Marokkóban ugyancsak az iszlám világával találkozik a pápa. Május 5. és 7. között Bulgáriában és Macedóniában az ortodoxia (keleti kereszténység) világával találkozik. Hamarosan ezután Afrikában Mozambik és Madagaszkár lesz az úti cél. Hivatalosan még nem erősítették meg, de Ferenc pápa látogatást tervez Japánba is.

Nem titok, hogy Észak-Koreába is készül a pápa, de kérdéses, sor kerülhet-e erre.

Február 21–24-ig kerül sor a Vatikánban a világ püspökkari elnökeinek és szerzetes elöljáróinak jelentős konferenciájára, amelynek célja a visszaélések megelőzése, a botrányok kerülése. Ferenc pápa megújulást tervez e vonatkozásban.

Októberben lesz „a missziók rendkívüli hónapja”.

Nyitottaknak kell lennünk Isten minden indítására, a szeretet tetteire.

Rosdy Pál

AZ EURÓPAI UNIÓ PÜSPÖKEI BRÜSSZELBEN

Az ENSZ Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozata kiadásának 70. évfordulója adott alkalmat arra, hogy az Európai Unió püspökei Brüsszelben találkozzanak az uniós képviselőkkel.

„Az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatáról fontos megemlékezni egyházi szinten is. E jogok alapja az emberi méltóság megerősítésében áll, és ma a világ

Antoine Hérouard püspök

különböző területein látjuk, hogy ez nem minden esetben világos és elfogadott egyes kormányok és csoportok részéről.” Így fogalmazott Antoine Hérouard, Lille segédpüspöke, az Európai Unió Püspöki Konferenciái Bizottságának (COMECE) szociális ügyekért felelős testületének elnöke azon a találkozón Brüsszelben, amelyet december 4-én tartottak az Európai Parlamentben. „A keresztények számára ez a méltóság azon alapul, hogy az embert Isten teremtette. A nem hívők is elismerhetik az ember elidegeníthetetlen méltóságát” – folytatta Lille segédpüspöke. „Az emberi jogok alapvetőek, kezdve a vallás- szabadsághoz való jogtól. Ezt a témát Szent II. János Pál alaposan kidolgozta tanításában.”

Az európai uniós püspökök és az Európai Parlament képviselőinek találkozásán megvitaták az EU Egyezmény 17. cikkelyét, amely kötelezi az európai intézményeket a rendszeres, nyitott és közvetlen párbeszédre az Európában jelenlévő különböző vallásokkal. Erre rendszeresen sor kerül az Európai Bizottsággal és a különböző vallások képviselőivel. Az Unió katolikus püspökei tárgyaltak az emberi jogok kérdéséről is. „Ez rendszeresen előkerülő téma és módot ad arra, hogy a vallások és a hit helyének általánosságban véve jelentőséget tulajdonítsanak az európai társadalomban.”

A találkozó alkalmat adott arra is, hogy áttekintsék a vallásszabadság hely-

zetét Európában. „Nagyon súlyos problémák nincsenek, mint a világ más részében, de fennáll egyesek részéről mindig az a kísértés, hogy a vallást és a hitet telje-

sen a privát szférába utalják. Ezzel szemben nekünk hangsúlyoznunk kell, hogy az Egyháznak van mondanivalója az egész társadalomnak, amely segítheti a közjó építését egész Európában. Ezzel az érveléssel akarunk küzdeni a laicizmus bizonyos formája ellen, amely jelen van egyes országokban” – hangsúlyozta Antoine Hérouard püspök.

Az elmúlt napokban a COMECE kiállt a migrációról szóló Globális Egyezmény támogatása mellett. A dokumentumot december 11-én Marokkóban vitatják meg. Az Európai Püspöki Konferenciák Bizottsága a múlt héten kiadott egy áttekintést a munka jövőjéről Európában „Formálni a munka jövőjét” címmel. „A munka világa gyorsan változik. Nagy polarizáció jellemzi, amely miatt arra van szükség, hogy a munka váljon tisztességesebbé, tartósabbá és biztosítson nagyobb részvételt a dolgozók számára. Ezért nagyon konkrét javaslatokat fogalmaztunk meg, amelyek egy olyan gazdaság elképzelését kínálják fel, amely az ember szolgálatában áll. Elő kell segíteni a stabilabb és biztonságosabb munkát, valamint felül kell vizsgálni a nevelés fogalmát, hogy mindenki a saját munkájában gondoljon az utána következő nemzedékekre is. Ez lehetővé tesz egy olyan kapcsolat kialakítását a munkával, amely jobban tiszteltben tartja a személyt” – fogalmazott Antoine Hérouard püspök.

Vatikáni Rádió

„NE FELEDKEZZÜNK MEG A VENDÉGSZERETETRŐL!”

Taizéi találkozó Madridban

A spanyol fővárosban Európa és a világ különböző részeiről több ezren vettek részt december 28. és január elseje között a Taizéi Közösség 41. Európai Találkozóján, amelynek témája: „Ne feledkezzünk meg a vendégszeretetről”. Ez az első alkalom, hogy a spanyol főváros látta vendégül a Taizéi Közösség éves programját.

A madridi rendezvényre egész Európából fiatalok ezrei gyűltek össze. A taizéi közösség által kiadott közlemény szerint Lengyelországból eddig 3500-an, Ukrajnából kétezren iratkoztak fel az ötnapos programra. Az idei témát Alois testvér, a taizéi közösség perjele választotta: „Ne feledkezzünk meg a vendégszeretetről!”. Az Ibériai-félszigeten már több alkalommal tartottak taizéi találkozót: Barcelonában, Valenciában és Lisszabonban, Portugáliában.

A spanyol fővárosban 170 plébánia és családok ezrei nyitották meg ajtajukat a befogadás szellemében. Madridban már több fontos nemzetközi találkozóra, rendezvényre került sor, amelyeken béke egyezmények születtek. „A bizalom zárandoklatának” mostani állomását a szolidaritás értékei gazdagították, amelyeket a spanyol főváros lakói és intézményei is kifejezésre juttattak.

A taizéi találkozón december 29. és 31. között délután egy óraker közös imát tartottak Madrid központjának templomaiban. Az este 7 óraker kezdődő közös imákra pedig a madridi vásárközpontban (Ifema) került sor. Számos logisztikai kihívással kellett szembe néznie a szervezőknek. A közel 800 ön-

kéntes a találkozó kezdete előtt két nappal érkezett a spanyol fővárosba, hogy elvégezzék az utolsó előkészületeket. 45 ezer meleg ételt osztottak szét, 7,5 tonna kenyeret, 39 ezer narancsot és 95 ezer mandarint csomagoltak az ételekhez – tájékoztat a SIR olasz katolikus hírügynökség.

Madrid után Lengyelország ad majd otthont jövő decemberben az európai taizéi találkozónak. 2019 decemberében Wrocław ad otthont a rendezvénynek, immár harmadik alkalommal, 1989 és 1995 után.

Carlos Osoro bíboros, Madrid érseke a találkozón arra buzdította az európai fiatalokat, hogy nagy szívvel osztozzanak spirituális, intellektuális és anyagi gazdagságukban. A különböző országokból érkezett fiatalok, akik más-más nyelven beszélnek megértették, hogy mi is a szívnyelve, mint az Apostolok Cselekedeteiben, amikor mindenki a saját nyelvén megérti a másikat – hangsúlyozta. Andrzej Siemieniowski, Wrocław püspöke a madridi rendezvényen arra hívott, hogy a fiatalok mélyítsék el az előző taizéi találkozók tapasztalatait és építkezzenek azok alapjaira.

VR

EMLÉKEZET ÉS ARÁNYÉRZÉK

Ugye nem felejtettünk el január 22-én valamiképpen megemlékezni a Magyar Kultúra Napjáról? – Ez a nap valójában a Himnusz születésnapja. Kölcsey 1823-ban írta a nemzet himnuszává lett költeményét: heroikus pesszimizmusa egyszerre kifejezi és talán növeli is nemzete lelkében az érzést, hogy „megbűnhődte már e nép a múltat s jövődőt”.

Csodálkozhatunk-e azon, hogy a magyar balsors szocializmusnak nevezett időszakában új himnuszt akart írtni Illyés Gyulával és Kodály Zoltánnal az akkori nemzetvezető? A két felkért művész kitért a megbízatás elől: lám, Isten megáldotta a magyart – abban a pillanatban mindenképpen. Voltak és reméljük, lesznek a jövőben is ilyen pillanatok, mert nagyon ráfér erre a nemzetre.

Régóta töprengök, miért éppen a Himnusz születésnapját tették a Magyar Kultúra Napjává 1989-ben?

Ha nekem kellene megindokolnom, miért ez a nap (legyen) a magyar kultúra ünnepe, első érvem a Himnusz első mondatára és szavára utalna: arra az Istenre, aki van. Még annak az embernek a számára is, aki nem hisz benne. Mert nemcsak a kultúra van Istenben – akiben minden benne van, mi magunk is „benne élünk, mozgunk és vagyunk” (ApCsel 17,28) –, hanem Isten is benne van a kultúrában. Legalábbis addig kultúra a kultúra, amíg az emberlét legfőbb kérdései állnak a középpontjában – Honnan jövünk? Kik vagyunk? Hová megyünk? –, erre utalt Thomas Mann is, amikor azt állította, hogy ha elhal a kultusz (a vallás), elsovad a kultúra.

Az a gesztus, amellyel a két magyar művész elhárította egy új himnusz megalkotását – az volna a második érvem a kultúra napjának a Himnusszal való összekapcsolására. Illyés és Kodály egyaránt tudták – magatartásukkal kifejezésre is juttatták –, hogy két életfontosságú hozadék és feltétele van a kultúrának: az emlékezet és az arányérzék. Nem írhatnak új himnuszt: mert van. Olyan, amely emlékezteti a nemzetet a múltjára: mert jó, ha egy nép – és benne minden ember – tudja, hogy nem vele kezdődik a világ. A kultúra a nemzet és a teremtett világ emlékezete is: megtartó erő és életben tartó tudás. Mindennél jobban látszik ez ma, amikor az iskolától azt követelik, hogy egyre kevesebbet tanítson, a médiumoktól pedig, hogy egyre több mindent fedtessenek el az emberekkel. Hogy két példával szemléltessük: ha sikerült volna megtanulni a kémiát (és a felelős emberi magatartást), nem növekednék a globális felmelegedés. Ha sikerült volna nem elfelejteni, mi is történt az elmúlt évtizedekben és az előző esztendőknél, másként döntött volna az ország többsége egyik-másik parlamenti választás alkalmával.

Aki Bachot és Mozartot hallgat, nemcsak a lelkét kényezteti: közben arányérzékét is neveli. Megtanulja fölsimerni a részeket az egészben, a részletek egymáshoz való viszonyát, amiből a harmónia épül. Amikor az iskolákból eltűnik a művészeti oktatás és nevelés, akkor idővel kivész az emberekből az arányérzék: képesek például egyenlőségjelet tenni – „mindenki követett el hibát” – az eldobott utcaő és a szemmagasságban kilótt könnygázgránát és gumilövedék közé.

Illyést és Kodályt emlékezete és arányérzéke – és nem utolsósorban bátorsága – megkímélte attól, hogy teljessé a kérés formájában kapott parancsot. Ennek köszönhetően a magyar nemzetnek még mindig megvan a himnusa. Méltó és igazságos tehát, hogy a Himnuszhoz kötődik a Magyar Kultúra Napja. Isten, áldd meg a magyart.

Kipke Tamás

KOLDULÓ BARÁTOK – GAZDÁLKODÓ SZERZETESÉK

Az egyik kevésbé ismert, ám annál igényesebb budapesti könyvkiadó a sziléziai német származású Martin Opitz irodalmár, költő és műfordító nevét viseli. Alapítói alighanem azért neveztek el Martin Opitzról vállalkozásukat, mert Bethlen Gábor fejedelem udvari tudósaként elsőként foglalkozott Erdélyben régészettel. A kiadó nem az üzleti sikerekre, hanem tetszetős külsejű szakkönyvek és tudományos népszerűsítő kiadványok, köztük történettudománnyal, vallás-, valamint irodalom-, művészet-, jog-, és fegyvertörténettel, továbbá építésztársadalmi tudománnyal, nyelvészettel és numizmatikával foglalkozó írások megjelentetésére helyezi a hangsúlyt.

A kiadó nemrégiben közreadta Romhányi Beatrix „Kolduló barátok – gazdálkodó szerzetesek” című kötetét, amely a budapesti Károli Gáspár Református Egyetemen oktató történész doktori munkájának átdolgozott változata. A témával régóta foglalkozik a szerző, eddig ugyanis már 14 publikációja látott napvilágot ebben a témában. Könyvében nem szorítkozik a középkori Magyarország területére, hanem figyelembe veszi egész Kelet- Közép-Európát a koldulórendek, mint a ferencesek, a domonkosok, az ágostonrendiek és karmeliták be-

mutatásánál. Alapjában véve akár dokumentum-kötetnek is beillő írása elején megállapítja, hogy a rendalapítók egyebek között bírálták a monostori nagybirtokokat és az apostoli szegénység példáját követve a szerzetesi szegénység új, közösségi felfogását képviselték. Az olvasók számára feltehetően újdonság, hogy a koldulórendek körzetei nem igazodtak a meghatározott egyházmegyékhez. Ebben sze-

repet játszott az is, hogy számukra nem az ingatlanbirtok, hanem a társadalmi kapcsolatrendszer volt a megélhetés elsődleges forrása. A koldulás a társadalom legkülönbözőbb rétegeitől érkező adományokra, alkalmi és rendszeres támogatásokra alapozta a közösségek létfenntartását. Bár az alapelvek azonosak voltak, az egyes rendek mégis sok tekintetben eltérő stratégiákat követtek. A kelet-közép-európai régió többi országához viszonyítva Magyarorszá-

gon a koldulórendek már ténykedésük kezdeti szakaszában szilárd és sűrű intézményi szervezetet tudtak kialakítani.

A szerző könyvében választ keres arra a kérdésre, hogy mi indokolta a magyarok körében a koldulórendek ilyen fokú társadalmi elfogadottságát és eltartottságát. Korabeli források tanúsága szerint a „hivatásos” támogatást az egymást követő uralkodók, valamint az ország vezető főurai biztosították, ami példaként szolgált.

A könyv nem csupán egyháztörténeti munka, mert a témát beágyazta az ország gazdaság- és társadalomtörténetébe. Az anyagi javak megszerzése és a velük való gazdálkodás a szerzetes-, de kiváltképpen a koldulórendek számára nem öncél volt, ugyanis a lelkiek és a földiek egymástól elválaszthatatlanok, de a gazdasági háttér biztosítása szavaltolta a lelki feladatok ellátásának feltételeit. A késő középkorban azonban a körülmények fokozatosan megváltoztak, és erre az átalakulásra egymástól eltérően reagáltak a koldulórendek is, azaz az újkor hajnalán már igencsak mást jelentett kolduló barátnak vagy apácának lenni, mint a XII. vagy XIII. században.

F. Romhányi Beatrix: *Kolduló barátok – gazdálkodó szerzetesek*; Budapest, Opitz Kiadó
Vincze András

TAMISIER ASSZONY KEZDEMÉNYEZÉSE

Nem gyakori jelenség a liturgia történetében, hogy világi hívő, különösen egy hölgy legyen új áhitat, mozgalom elindítója.

Emilie-Marie Tamisier (1834–1910) dél-francia asszony a francia katolikus Egyházat erősen meggyengítő janzenista eltévlyedés és az encien régime (a forradalmat követő monarchista visszahatás), valamint az ipari forradalmat követő társadalmi változások idején, a 19. század vége felé ilyen személyiség volt.

Eymard Szent Julien lelki gyermeke 1874-ben Avignonban kezdett zárandoklatokat szervezni. Jellemző, hogy mindjárt egy másik jeles lelki központba, Ars-ba vitt imádságos útjuk. A következő évben már 50 ezer hívő vett részt a zárandoklaton.

Az Eucharisztia kultuszának új megnyilatkozásából született francia katolikus újjászületés középpontjában a szentségimádás és a Jézussal való

kiengesztelődés állt. A bűnbánatot tartották a megújulás feltételének. Nem abból indultak ki, hogy a „gonosz világnak” meg kell térnie. Meggyőződésük volt, hogy nekünk kell Jézushoz visszatérnünk.

Az avignoni zárandoklatot követte 1881 júniusában az I. Eucharisztikus Kongresszus Lille-ben. Ismét Avignon volt a színhelye a II. kongresszusnak. 1883-ban már átlépték a határt és Liège-ben rendezték a következő kongresszust. 1885-ben a svájci Fribourg következett.

1893-ban már XIII. Leó pápa kérésére Jeruzsálemben volt a VIII. kongresszus. Ez az oszmán világban Jézust képviselte. Ezen már a pápa követe is részt vett.

1905-ben újabb lépés volt a világegyház központjában, Rómában rendezett nemzetközi kongresszus. Ezen Szent X. Piusz pápa is részt vett és elhatározta, hogy minden kongresszusra elkül-

di magas rangú képviselőjét.

Az 1912-es bécsi, 1913-mas máltai és az 1914-ben Lourdes-ban tartott kongresszusok a növekvő háborús feszültség légkörében a békevágy kifejeződése is volt.

A Nagy Háború után 1922-ben Rómában jöttek össze. Ezen már közel egymillió volt a szentáldozáshoz járuló száma. 1934-ben kilépett Európából a mozgalom Buenos Airesben.

Hazánk 1938-ban fogadhatta először a nemzetközi kongresszust. Ez volt a XIV. a sorrendben.

2016-ban a Fülöp-szigeteki Cebuban jelentették be, hogy 2020-ban, szeptember 13. és 20. között ismét Budapest fogadhatja az 52. nemzetközi kongresszust. Hazánk és a világegyház hitbeli megújulását, az eucharisztikus élet elmélyülését szolgálja Tamisier asszony kezdeményezése.

Rosdy Pál

HÁT

A címben szereplő hát nem testrészt, nem tájegységet, nem felső részt, nem is a túlsó oldalt, és nincs köze sem a hegyhez, nem a székhöz. Nem, nem is úszásnem. Ez a hát semmit nem jelent. Ez az a hát, mellyel – az egyik közismert nyelvi babona szerint – nem kezdünk mondatot. Hát igen! – legyinthetnénk, hogy mindjárt ellent is mondjunk ezzel az igenlő mondattal a nemnek. Igaz, ez a hát tartalmát tekintve semmit nem jelent, mégis fontos szerepe lehet a kommunikációban.

Háttal is kezdetünk mondatot. Sőt, egyetlen hát is lehet mondat. Ahogy Csukás István mesehőse, Pom Pom a rajzfilmek végén megkérdezi Picurt, megvárhatja-e legközelebb is, a kislány mindig így válaszol: „Hát!” Pontosabban kicsit elnyújtva: „H-á-á-á-t!” Van ebben a háttalban egy kis huncutság, egy kis játékoság. Mintha a kislány kéretné magát, ugyanakkor azt is mondaná: jó veled, örülök, hogy újra vársz.

A hát korábban a töltelékcsavak csoportjába tartozott, ma már megengedőbb a nyelvtudomány, és azt mondják róla: diskurzuszjelölő. A hát sokféleképpen használható. Nyomatékosíthatunk, elbizonytalaníthatunk vele. A háttal kifejezhetjük a megengedést, az elgondolkodást. Húzhatjuk az időt, ha semmi nem jut eszünkbe, vagy ha éppen sok jó válasz közül kell a lehető legjobbat kiválasztanunk.

A hát nemcsak a laza, hétköznapi beszédben használatos, jelen van az irodalomban is. Petőfi Sándor elbeszélő költeményében, a János vitézben több példát találunk háttal kezdődő mondatokra. „Hát hisz akkor én meg még jobban szeretném, Ha magamat lóra, nyeregbe vethetném” – mondja Kukorica Jancsi, amikor megtudja, hogy rárontott a török a francia népre, és magyar huszárok mennek a franciák „segedelmére”. „Hát szegény leányom, hát édes leányom? – jajdul föl a király, akinek elrabolta a török basa fia a leányát.

Arany János elbeszélő költeménye, a Toldi is bővelkedik háttal kezdődő mondatokban. Pedig Aranyt sem lehet azzal vádolni, hogy nem ismerte volna a magyar nyelv szabályait. Hogy XX. századi példát is idézzünk: a száz évvel ezelőtt, 1919. január 27-én elhunyt Ady Endre is megírta utolsó – a Halottak élén című – kötetének bevezető versében. „Hát ahogyan a csodák jönnek, / Úgy irtam megint ezt a könyvet. / Se nem magamnak és se másnak: / Talán egy szép föltámadásnak.”

A száz éve, 1919. január 1-jén New Yorkban született Salinger világhírű regénye, a regény első mondata – Gyenes Judit 1964-es fordítása szerint – háttal kezdődik: „Hát ha tényleg kíváncsi vagy rá, először biztos azt szeretnéd tudni, hogy én hol születtem, meg hogy milyen volt az én egész tetű gyermekkorom...” A kultuszregénnyé vált Zabhegyezőt, az eredetiben *The Catcher in the Rye* című művet Barna Imre újra magyarra fordította, de a 2015-ben megjelent Rozsban a fogó is háttal indul: „Hát ha tényleg érdekel, először is biztos arra vagy kíváncsi, hogy hol születtem, meg jaj, milyen gyermekkorom volt...”

Hiába, változik a világ, változik nyelv és benne a szleng is. De a hát tartja magát.

Filip Gabriella

FILMEK – HÍREK – LELKISÉG

Keresztény Élet
PORTÁL NEM CSAK KATOLIKUSOKNAK

www.keresztenyelet.hu

HATÁRTALAN HAZASZERETET

Találkozás Lőrincz Sarolta Aranka ipolybalogi énekmondóval

Hazaszeretet, hagyományörzés – elavult fogalom, vagy ellenkezőleg, kincsek tárháza, amelyet őrizni, védeni és ápolni kell, mert hiányuk gyökértelenné, sivárrá tesz? Mit jelent mindez azok számára, akik szándékuk ellenére, egy nagyhatalmak által hozott döntés értelmében, magyarként egy másik hazában élnek? Hogyan tudják megőrizni magyarságukat? Erről kérdeztük Lőrincz Sarolta Arankát, a felvidéki magyarság hagyományainak, értékeinek őrzőjét. Mottó: „A palócoknál az asszonysemélyek semmilyen cselekvést nem végeznek nota nélkül” (Lisznyai Kálmán)

– Mit kell tudni Ipolybalogról?

– Ipolybalogon születtem és itt is élek immár több évtizede, ezért kötelességemnek érzem, hogy mindent felkutasak és leírjak, ami Ipolybalog régmúltjához tartozik, és a népi hagyományt se felejtse el az ifjú nemzedék.

Tudni kell, hogy Ipolybalog magyar lakosságát Trianonban az első Csehszlovák Köztársasághoz csatolták. Magyarságát azonban hűen megőrizte mindmáig. A nemzet tudat megmaradása köszönhető azoknak, akik fényes lámpásai voltak a magyarság eszméjének, és mindent megtettek annak érdekében, hogy az ifjú generációkban tovább öröklődjön és megmaradjon. Ilyen volt a cseh megszállás idején, Montskó László kántortanító, aki feleségével, Csala Annával nemzedékeket nevelt ebben a szellemben, egészen a II. világháború utáni időkig, amikor a magyar iskolák bezárása és a jogfosztottság bekövetkezett.

Ipolybalogról azt is tudni kell, hogy katolikus Árpád-kori templomának tornyán a magyar Szent Korona mása látható. A szájhagyomány szerint III. Vencel trónviszálya idején, 1304–1305-ben a mi falunkon keresztül vitték a magyar Szent Koronát és a templomban a szöszék alatti üregben volt elrejtve. Mátyás király rendelete értelmében kerülhetett fel a templom tornyára a Korona.

2005. augusztus 14-én a magyar Szent Korona hiteles másolata érkezett meg a falunkba, így a templom oldalfalában kialakított üregben látható, megtekinthető. Tiszteletére minden év augusztus első vasárnapján a falu, a helyi önkormányzattal és az egyházzal karöltve, megrendezi a Szent Korona ünnepet. Minden hónap 13-án engesztelő imaórát is tart falunk hívő népe, a helyi plébános úr, György Ferenc lelkiatyja vezetésével. Az imaengesztelésünket a magyarságért ajánljuk fel.

– Mit jelent Önnek az a szó, hogy hazaszeretet?

– Vannak olyan emberek, akiknek ez a szó, ez a titokzatos fogalom, hogy ha-

zaszeretet, semmit sem jelent. A hazaszeretet elavult fogalomnak tartják. Ők azok a világpolgárok, akik mindenütt otthon érzik magukat, de valós, igazi otthonuk, ahová kötődniük, nincs. Ám sokan vannak, akiknek e szó hallatára, melegség járja át szívüket, lelküket és máris beugrik előttük egy kép. Régi emlékek, család, hagyomány, faluközösség, templom, temető, egy táj, maga a szülőföld, s ahogy tágul a kör, úgy jön elő a nemzet és a haza.

– A határon túli magyarok hogy érzik, hol van a hazájuk?

– Szeretni valamit, vagy valakit csak úgy lehet, ha létezik. Nekünk, határon túli magyaroknak van hazánk, létező valóság számunkra a haza? S ha létezik, akkor szeretjük e hazánkat?

Ezt a kérdést egy alkalommal szülőfalumban többeknek feltettem, akkor, amikor a hazáért imádkoztunk. Melyik hazára gondolsz, amikor imádkozol, a szlovák, vagy a magyar hazára? Egy kivételével, mindenki a nagy történelmi Magyarországra gondolt, amikor a hazáért imádkozott. Az egy kivételnek, csak a szülőföld, az Ipoly-mente jutott eszébe, holott az is történelmileg a nagy Magyarországhoz tartozott valamikor.

Vajon miért is imádkozunk a hazáért mi, határon túliak Szlovákiában, Romániában, Ukrajnában, Szerbiában, Horvátországban és még sorolhatnám szerte a nagyvilágban? Tudjuk, tapasztaljuk, egy más nyelvű hazában kell élnünk, mégis, amikor a hazáért imádkozunk, a még egységes, nagy Magyarországra gondolunk. / Nem a kicsivé zsugorított-ra./ Ez pedig azért van, mert a lelkünkbe van kódolva, bárhol is élünk a világban,

a magyar nemzethez tartozónak valljuk magunkat.

Ezernyi szál fűz ehhez a nemzethez. A nyelvünk, amelyen édesanyánk először szólott hozzánk, amelyen imádkozni tanított, amelyen altatót dalolt, amelyen megtanultunk, írni, olvasni. A hagyományaink, szokásaink, amelyet elődeinktől örököltünk, a történelmünk, amelyet a nagy, Kárpát-haza hagyott ránk.

Ezért számomra a hazaszeretet olyan, mint egy kincses tárház. Elrejtve ott van anyám szava, imája, éneke, a régmúltól szóló történetei, meséi, általa a néphagyomány minden kincse. Ott van apám, a II. világháborús emlékeivel, a Don kanyar szörnyű, halált hozó csatáival. Benne van szűkebb pátriám, az Ipoly mente,

kis falvaival, ahol palócok élnek. Benne van a néphagyomány, a népdalok, gyermekkorom emlékei. De benne van minden megpróbáltatása a Felvidék magyarságának, a reszlovakizáció, a kitelepítés, a honatalanság, a sehová sem tartozás minden kínja, gyötrelme, egybefoglalva, a kisebbségi lét minden megaláztatásával. Mégis bizonyosan tudom, szeretem hazámat, a nagy történelmi Magyarországot, azt a hazát, ahol még egységes volt a nemzet. Tudom, hogy nemzetem életfá-

jának gyökerei megtartó erőként adták és adják a hazaszeretet fogalmát.

– Szülőfaluja népviseletében jelenik meg Szent Korona ünnepet alkalmával, vagy akkor, amikor énekel a folklór csoportjával. Mit jelent Önnek a népviselet?

– A néphagyomány szeretetét az anyatejjel, kiskoromtól szívtam magamba. Ezért nem szokatlan számomra, hogy felvegyem elődeim népviseletét, sőt öröm, hiszen magamra öltve úgy érzem, elődeim élnek bennem, velem, általam. Viselem és hordom azokat a ruhákat, amelyeket még édesanyám varrt. Aztán én is elsajátítottam a népviseletem megvarrását. Megtanultam a szalagokat összeszedni „heppesre”, „rózsatarajkásra”,

„Ragaszkodom a hagyományokhoz”

csillogó flitterekkel díszítve a szarvaskendőt, a pruszlikot, úgy, ahogy azt elődeim tették. Ők tovább adták mindazt a szokást, hagyományt, amelyet tovább kellett adniuk a következő generációnak, hogy az életfa gyökerei erősek legyenek és én is igyekszem továbbadni, úgy, ahogy azt elődeimtől láttam, hogy tovább erősödjön a nemzet.

Tíz körömmel ragaszkodom a hazámhoz, nemzetemhez, anyanyelvemhez, hazám történelmi emlékeihez, a néphagyományhoz, mert nem akarom, hogy üres legyen a szívem. Hiszen mindaz, ami a hazaszeretetet adja, lelkiileg gazdagabbá, önzetlenebbé, szeretőbbé szívűvé tesz. És ebben a gazdag lelkiállapotban, a hazaszeretettől túlszorduló szívvel, teszem a dolgom, amire Isten időt, talentumot adott. Érzem az indítást, hogy össze kell gyűjtenem a régmúlt emlékeit, akár tárgyi, akár szellemi síkon, hiszen ezek az emlékek gazdagítják, erősítik nemzetünk életfáját. Tudom, hogy a hazaszeretet nem hasonlít a család iránt érzett szeretethez, de azt is tudom, hogy ez a szeretet egy magasabb célt szolgál. Ezért szívőből csak magyarul tudok gondolkodni, imádkozni, énekelni. Számomra ez mind együtt nem más, mint hazaszeretet.

Amikor szülőfalum népviseletét magamra öltöm, amikor anyanyelvemen énekelem a csodálatos szép Mária énekeket, amikor a helyi iskolába meghívunk, hogy a gyerekeknek, a népi hagyományokról, szokásokról tartsak előadást, amikor a Bukréta folklór csoporttal szerepelek, tudom, hogy mindezt azért teszem, mert végtelenül szeretem hazámat, nemzetemet, amelyhez tartozom. Ebben az irányban kötelességeim vannak, de ezek a kötelességek nem megterhelők a számomra.

Befejezésként Babits Mihály gondolatait idézném, aki éppen 135 éve született, de írásai, versei máig élők és igaz útmutatást adnak számunkra:

„Mindenik embernek a lelkében dal van,
és saját lelkét hallja minden dalban.
És akinek szép a lelkében az ének,
az hallja a mások énekét
is szépnek. (2. ének)

Gréczi László

SZENTMISÉVEL ÉS HANGVERSENNYEL ZÁRULT A MÁTYÁS KIRÁLY-ÉV

„Nagy királyunk szerepe és jelentősége, megítélése az évszázadok során szinte semmit sem változott, ezért is öröm, hogy hivatalos és protokollprogramok helyett igazi tartalommal sikerült megtölteni az emlékévet” – fogalmazott ünnepi köszöntőjében Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes, a Mátyás király-emlékév fővédnöke 2018. december 22-én Budapesten a Szent István-bazilikában. A Mátyás-év nagyszabású záróeseményén a Ványolós András énekes-karnagy vezette Madéfalvi Schola és a csikszederadi Lux Aurumque Kamarakórus közös adventi koncertjét is meghallgathatták a jelenlévők. A kortárs és gregorián dallamokat ünnepi szentmise követte, amelyet Snell György esztergom-budapesti segédpüspök és Kémenes Lóránt Zoltán kolozs-dobokai főesperes, a kolozsvári Szent Mihály-templom plébánosa celebrált. Ezzel egy időben a Szent István téren megnyílt a *Mátyás király – Mecénás és katona* című exkluzív kiállítás.

Az emlékekre azért van szükség, mert nagyszerű elődeink, hőseink megérdemlik, hogy megemlékezzünk róluk, illő és kötelességünk is, hogy megismeressük őket a következő nemzedékekkel. Ugyanakkor a ma emberének is szüksé-

ge van arra, hogy erőt meríthessen a nemzetépítő munkájából – hangsúlyozta beszédében Semjén Zsolt. Visszatekintve az elmúlt esztendő változatos programjaira, megállapította, hogy „méltó módon ünnepeltük meg nagy királyunkat”.

Csibi Krisztina, a programsorozat lebonyolításával megbízott Magyarság Háza igazgatója lapunknak elmondta, hogy programjaik elsősorban a Kárpát-medence területein vándoroltak, de eljutottak a nyugati diaszpóra néhány helyszínére, így Bécsbe és Kanada több nagyvárosába is. „Kiemelkedő program-elemünk volt a *Mátyás király – Mecénás és katona* című exkluzív kiállítás, amely Pozsony, Székesfehérvár, Zenta, Eszék, Lendva, Kolozsvár, Madéfalva, Beregszász, Bécs és Győr felkeresése után érkezett meg Budapestre. Három másik, könnyítést installációjú kiállítást, a *Hunyadi Mátyás életerei*, a *Bibliotheca Corviniana* és a *Pennaforogatók Mátyás király udvarában* című tárlatokat is vándoroltattunk, e mellett reneszánsz forgatókat szerveztünk, interaktív foglalkoztatásúakkal egész nyáron jelen voltunk a nemzetpolitikai táborokban és a nagyobb fesztiválokon, tudományos konferenciák társszervezői voltunk, tanulmányi vetélkedőket, mesemondóverse-

nyeket támogattunk, öltözet-, fegyver-, étel- és italbemutatókkal és számos más rendezvénnyel emlékeztünk meg a nagy királyról” – tekintett vissza Csibi Krisztina. Felidézte, hogy a támogatásukkal jelent meg *Az újraálmódott Róma* című győri corvina hasonmás díszkiadása, a Magyar Nemzeti Bank különlegesen nagy méretű Mátyás-emlékérméket bocsátott ki, a Magyar Nemzeti Levéltár *Merre járt Mátyás király?* címmel korszerű számítógépes alkalmazást készített, a Visegrádi Mátyás Király Múzeum pedig elindította két éves vándorútjára a *Mátyás király várai* című kiállítását. Kiemelte az álruhás Mátyás király és hú lantosának országjárását, akik tanítási időszakban Kárpát-medence-szerte folyamatosan felkerestek óvodákat, iskolákat, polgármesteri hivatalokat, kulturális és egyházi intézményeket, mit több Kanadában is felbukkantak.

Az igazgató megjegyezte: abban, hogy a Mátyás király-év programsorozata lebonyolításának a Magyarság Háza ilyen sikeresen eleget tudott tenni, a saját ötleteik és kezdeményezéseik mellett partnerszervezeteiknek is igen jelentős szerepük volt, ugyanakkor jó volt látni, hogy a magyar közösségek önállóan is a világon mindenütt számos rendezvényt

szerveztek. Ebben a Petőfi Sándor Program, valamint a Kőrösi Csoma Sándor Program ösztöndíjaisai derekasan kivették a részüket – tette hozzá Csibi Krisztina.

Az igazgató felhívta a figyelmet arra, hogy hivatalosan ugyan lezárult az emlékév, ám számos program áthúzódik a következő évre-évekre is. A Visegrádi Múzeum említett tárlata 2020 ősziéig vándorol, továbbá folytatja útját a *Mecénás és katona* kiállítás is. Az Országos Széchényi Könyvtár *A Corvina Könyvtár budai műhelye* kiállítása 2019. február 9-ig látogatható, az MTA Könyvtár és Információs Központjának *Csillagok, csillagképek, tudósok – Tudomány Mátyás király udvarában* című tárlata pedig február 28-ig várja az érdeklődőket. „Mindez nemcsak azt mutatja, hogy Mátyás király mellett senki nem tud és nem is akar szó nélkül elmenni, hanem azt is, hogy a történelmünk e bátor, hős személyiségéről való megemlékezés korokon és esztendőkön átívelő állandó folyamat. Ezt gyarapította jelentős mértékben a 2018-as Mátyás király-emlékév, melynek programsorozata az eredeti céljának megfelelően a nemzeti összetartozást is erősítette” – zárta szavait Csibi Krisztina.

Varga Gabriella

MAGYAR NYELVŰ SZENTMISÉK NYUGAT-EURÓPÁBAN

Itt közöljük a magyar lelkészek telefonszámát és címét, ahol érdeklődni lehet magyar nyelvű szentmisék helye és ideje után. Megtalálható még az MKPK honlapján is: <http://www.katolikus.hu/miserend>

ANGLIA:

London: Ft. Csicsó János főlelkész, Hungarian R.C. Chaplaincy, 62 Little Ealing Lane, London, W5 4EA, Tel./Fax: +44-20/8566-0271. E-mail: hungarian.chaplaincy@btinternet.com Misézó helyek: London, South Croydon, Bristol, Luton, Cambridge; www.magyar-katolikusok.co.uk. Bővebb információ a Facebookon, a Katolikus szentmisék Londonban cím alatt.

Észak-Anglia:

Az észak-angliai magyar lelkipásztorkodás átmenetileg szünetel. Lelkipásztori ügyekben, kérem, vegyék fel a kapcsolatot a londoni Főlelkéssel.

AUSZTRIA:

Bécs: Ft. Simon Ferenc esperes, főlelkész és P. Szomszéd Tamás SJ, Wiener Ungarische Kath. Gemeinde, Döblergasse 2/30b, 1070 Wien, tel.: +43-1/526 49 72; fax: +43-1/526 49 72 25. Misézó helyek: Bécs, vasárnaponként 11.00-kor, Deutschordenskirche, Singerstr. 7., Bécsúj-hely, Domplatz 1 (Szent Katalin-kápolna), minden hónap utolsó vasárnapján 17.00-kor; bmke@katolikus.at, www.katolikus.at; Baden, minden hónap második vasárnapján 16.30-kor, Leersdorfer Haupt Str. 74., 2500-Baden.

Pázmáneum: Ft. Varga János rektor, 1090 Wien, Boltzmanngasse 14, tel.: +43-1/3191403-18, e-mail: collegiumpazmaneum@gmail.com, előesti szentmise: szombatonként 17.00-kor. www.pazmaneum.katolikus.hu

Burgenland/Alsóőr: Kath. Pfarramt, 7501 Unterwart 226, tel.: +43-3352/34108. Misézó helyek: Alsóőr, vasárnaponként 9.45-kor, Felsőőr, vasárnaponként 8.30-kor. Felsőpulya, hó 1. vasárnapján 8.45-kor. Alsópulya, hó 1. és 3. vasárnapján 18/19 órákor.

Eisenstadt/Kismarton: Ft. Pál László. Szentmise minden hó 3. vasárnapján 11.00-kor, Franziskaner Kirche, Haydngasse 31, 7000 Eisenstadt.

Graz: Msgr. Molnár Ottó, tel.: +43-316/68 21 2421, otto.molnar@laposte.net; és Ft. Holló István, tel.: +43-676/8742 6711, istvan.hollo@graz-seckau.at; szentmise minden vasárnap 17.00 órákor. Kalvarienberg-Kirche, Kalvarienbergstr. 155., 8020 Graz.

Innsbruck: Szentmise minden hónap 2. vasárnapján a Magyar Házban, Richard Wagner Str. 3. 6020 Innsbruck. Érdeklődni: Wachsmuth Tünde, sopranyi_tunde87@yahoo.com

Linz: Ft. Szabó Ernő, Ungarnseelsorgezentrum d. Diözese Linz, Herrenstr. 2. 4600 Wels, tel.: +43-732/ 341175, ernest.szabo@dioceselinz.at; Misézó helyek: Linz: minden hónap 1., 3. és 5. vasárnapján; Wels: 2. és 4. vasárnap.

Klagenfurt: Szentmise minden hónap utolsó vasárnapján 14.00-kor a Kapuziner Kirchében, Waaggasse 15, 9020 Klagenfurt.

Salzburg: Szentmise havonta egyszer, 3. szombat 17.00-kor az Orsolyita-templomban, Aigner Str. 135. 5061 Salzburg. Érdeklődni: Bohuny István, tel.: +43-699/81721232.

BELGIUM

Brüsszel: P. Havas István Sch.P., Mission Catholique Hongroise, Magyar Ház, szentmise minden vasárnap 10.30 és 18.00 órákor. Rue de l'Arbre Bénit 123, 1050 Bruxelles. Tel.: +32-2/64 96 188, mobil: +32-487/614 063, havas@piar.hu. Honlap: www.magyarhaz.be. Misézó helyek: Leuven, Hága/NL, Luxembourg.

Liege/Luxembourg: Ft. Dobai Sándor főlelkész, Hospitaalstraat 3 bus 8, 3600 Genk, Belgium, Telefon: +32/89-354-650. Misézó helyek: Liège, Verviers, Eupen, Huy, Genk, Eiden, Charleroi, Luxembourg város.

FRANCIAORSZÁG

Párizs: Mission Catholique Hongroise, 42, rue Albert Thomas, 75010 Paris, tel.: +33-1/42 086170, fax: +33-1/42 067155, missioncatholique@orange.fr; www.magyarmisszio.info

LENGYELORSZÁG

Varsó: minden hónap második vasárnapján 15.00-kor. Az Úr Mennybemenetele-templom (Kościół Wniebowstąpienia Pańskiego), Ursynów, al. Komisji Edukacji Narodowej 101. Metróról a Stoklosy állomásig kell jönni, majd Varsó központja felé sétálni kb. 350 m-t.

NÉMETORSZÁG

Augsburgi Egyházmegye: Misézó helyek: Augsburg, Kempten, Neuburg a. D. Érdeklődni: Ft. Csibi Sándor, Ungarische Kath. Mission, Henisiusstr. 1., 86152 Augsburg, tel.: +49-821/ 31 66 89 60 vagy +49-821/31 66 89 61, iroda@augmis.de; www.augmis.de, www.augsburgmisszio.de

Bamberg-Eichstätt-Regensburgi Egyházmegye: Stemper Ferenc lisbergi plébános mutat be szentmisét kéthetenként. Lehetőség szerint Dankó István atya (Amberg) is besegít. A szentmisék helye: Caritas-Seniorenheim St. Josef kápolnája, Giesbertstr. 65. Érdeklődni lehet: Lipecz Josef, Tel.: +4917638033699.

Esseni Egyházmegye:

Misézó helyek: Duisburg, Essen. Érdeklődni: Ung. Kath. Mission, Fraziskaner Str. 69a, 45139 Essen. Kölnben: tel./fax: +49-221/33 778 517.

Freiburgi érsekség:

Ft. Lovász Reinholdt plankstadti kooperator, cím: Schwetzingen-Str. 32, 68723 Plankstadt, havonta magyar szentmisét tart Mannheimben.

Berlini és Hamburgi Főegyházmegye, Hildesheimi és Osnabrücki Egyházmegye:

Misézó helyek: Berlin, Hamburg, Hannover, Kiel, Lübeck, Braunschweig, Bremen. Érd.: Hamburgban: Ft. Rasztováz Pál, Ungarische Katholische Mission, Bürgerweide 35, 20535 Hamburg, tel.: +49-40/25 077 83.

Kölni Főegyházmegye és Aachen:

Misézó helyek: Köln, Bonn, Düsseldorf, Wuppertal, Bergisch-Gladbach, Aachen. Érdeklődni: Ft. Lukács József, Kath. Ungarnseelsorge Köln, Am Rinkenpühl 10, 50676 Köln. ungarnzentrum@netcologne.de; tel./fax: +49-221/ 33 778 517; www.ungarnzentrum.de

Limburg-Fulda-Mainzi Egyházmegye

frankfurti székhellyel: Misézó helyek: Frankfurt-Rödelheim, Mainz, Wiesbaden, Darmstadt, Giessen. Érdeklődni: Ft. Takács Pál, Katholische Ungarische Gemeinde, Ludwig-Landmann-Str. 365, 60487 Frankfurt. Tel.: +49-69/ 24 79 50 21, 069/24795022, fax: +49-69/97 78 26 84; www.magyar-katolikusok-frankfurt.de, pal.takacs@magyar-katolikusok-frankfurt.de

München-Freisingi Főegyházmegye:

Misézó helyek: München, Rosenheim, Erding, Ladshut, Bad Tölz. Érdeklődni: Ft. Merka János, Magyar Katolikus Egyházközség – Ungarische Katholische Gemeinde, Oberföhringer Str. 40, 81925 München. Tel.: +49-89/2137-4230, fax: +49-89/2137-4234. Ungarische-Gemeinde. Muenchen@eomuc.de; www.ungarische-mission.de Nyugdíjas kiségitő: Ft. Buchmüller István ny. plébános.

Münster-Paderborn-Osnabrücki

Egyházmegye: Misézó helyek: Bielefeld, Hagen, Marl, Minden, Münster, Neukirchen-Vluyn, Osnabrück. Érdeklődni: Ft. Simon Péter, Münster Magyar Katolikus Misszió, Middelfeld 24, 48157 Münster, tel.: +49-251/9 32 57 288, ungarische-mission@bistum-muenster.de, honlap: <https://sites.google.com/site/magyarkatolikusmisszio> vagy www.facebook.com/ungmis

Passaui Egyházmegye:

Érdeklődni: Ft. Kovács János, 84375 Kirchdorf am Inn, tel.: 0049-85/71 23 32. Magyar Misszió Passau, honlap: www.magyar-misszio-passau.de

Rottenburg-Stuttgarteri Egyházmegye:

Érdeklődni: Ft. Dr. Tempfli Imre, Ungarische Katholische Gemeinde, Albert-Schäffle Str. 30, 70186 Stuttgart, tel.: +49-711/236 91 90, fax: +49-711/236 73 93, mission@stuttgarteri-katolikusok.de www.stuttgarteri-katolikusok.de és Ft. Merlász Tibor, Walfischgasse 17, 89073 Ulm, tel.: +49-731/39 96 63 06, mobil: +49-1575-3701412, mtibor1960@gmail.com Misézó helyek: Stuttgart, Ulm, Balingen-Frommern, Biberach, Böblingen, Friedrichshafen, Eislingen, Heidenheim, Heilbronn-Horkheim, Ludwigsburg, Munderkingen, Reutlingen, Schwäbisch-Gmünd, Weingarten, Tuttlingen.

Würzburgi Egyházmegye:

Misézó hely: Würzburg. Érdeklődni: Ft. Dr. Kocsik Endre, Domerschulstr. 2, 97070 Würzburg. Tel.: 0049-931/38 66 2530, fax: 38 662 599.

NORVÉGIA

Információ a magyar nyelvű lelkipásztori szolgálatról: www.nufo.no/makao

OLASZORSZÁG

Róma: Mons. Dr. Németh László főlelkész, a római Szent István Ház igazgatója, Casa di Santo Stefano, Via del Casaleto, 481, 00151 Roma, tel.: +39/06 6574 2834, mobil: +39/348 79 52 165, italiamissiohu@gmail.com. Misézó helyek: Róma – minden hó utolsó vasárnapján 10.30-kor, Chiesa Santa Maria del Suffragio (Via Giulia) – 00186 Roma, kivéve július, augusztus) és a Szent Péter-bazilika Magyarok Nagyasszonya-kápolnájában minden kedden 8.00-kor. Milánó – minden hó első vasárnapján 16.00-kor, Szalézi oratorium (Via Copernico 9, kivéve jan., júl., aug., szept.). Magyar szentmisék helye: Bologna, Catania, Loreto, Padova, Palermo, Parma, Torino.

Firenze: Mons. Dr. Kovács Gergely, Pontificio Consiglio della Cultura, 00120 Città del Vaticano, gkovacs@tin.it

SVÁJC

Zürich: Ft. Varga Péter, Röm. Katholische Ungarnmission, Winterthurer Str. 135, 8057 Zürich, tel.: +41-44/36 23 303, peter.varga@mail.ch; Misézó helyek: Zürich, Winterthur, Wetzikon-Uster, Schaffhausen, Frauenfeld.

Genf és Lausanne: P. Stipitz Árpád atya OFM. Genfben minden hónap első és harmadik vasárnapján, 10.30 órákor, a Cointrin-i kápolnában, Chemin du Ruisseau 36, 12116 Cointrin GE; +41 22 791 04 58. Lausanneban a genfi vasárnapi szentmiséket megelőző szombat, 18:00 órákor, a Servan kápolnában, Chemin Eugene-Grasset 12, 1006 Lausanne; +41 76 483 73 94.

Bern: Ft. Pál István, Röm. Kath. Ungarnmission, Pf. 102, 3073 Gümligen, info@katolikus.ch; www.ungarnmission.ch

Basel: Ft. Pál István, Röm. Kath. Ungarnmission, Bininger Str. 45, 4123 Allschwil; tel.: +41/765185440. Szentmise: minden vasárnap 8.50-kor. www.ungarnmission.ch; a Sacré Couer-templomban, Feierabendstr. 68.

JÉZUS A MI...

(Folytatás az 1. oldalról)

Parancsait is azért adta, hogy akarata szerint éljünk, és eljussunk az örök életre. Sajnos vannak, akik nem bíznak benne, és nem hallgatnak rá. Aki tudja és akarva nem tesz eleget Isten parancsának, aki nem hallgat lelkiismerete szavára, az bünt követ el.

Valóban a legtöbb betegségnek az emberek bűnei az okozói. Sokan saját magukat okolhatják betegségükért, akik pl. engedve a csábításnak valamilyen kábító szert fogyasztva annak függőivé váltak, ami beteggé tette őket. Sok embert beteggé tesz okatlanul vállalt egészségtelen életmódja. A legtöbb betegséget és sérülést azonban mások bűnei okozzák, gondoljunk csak a terrorista merényletek vagy a háborúk okozta sérülésekre. De beteggé tehetjük embertársainkat azok idegesítésével, zaklatásával vagy bántalmazásával, vagy felelőtlen magatartásunkkal, balesetek okozásával.

Sokan nem hisznek Isten megbocsátó szeretetében, sem az egymás iránti megbocsátó szeretet szükségességében. Ezek általában olyan emberek, akik magukat ártatlannak tartják, és nem veszik észre, hogy közben másokat mennyire megbántanak. Ha valami baj van, akkor mindig másokat hibáztatnak, felmentve magukat minden felelősség alól. Ők azok, akik emberi jogaikra és „igazságra” hivatkozva nem hajlandók megbocsátani azoknak, akik őket megbántották, és tiltakoznak minden megbocsátás ellen. Ezzel végül saját maguknak ártanak, mert aki nem tud másoknak megbocsátani, az rabja marad mások iránti haragjának, az mindig lelki beteg marad.

Saját magunkról tudjuk, és környezetünkben is azt látjuk, hogy mi mindenre vagyunk képesek, hogy betegségeinkre gyógyulást nyerjünk. A mai, fejlődő orvostudomány valóban egyre több betegséget képes meggyógyítani, képes sok emberi fájdalmat enyhíteni. Az egyre fejlődő gyógyszerek és gyógyítási eljárások azonban egyre több pénzbe kerülnek, és ezért azt még a leggazdagabb országok sem tudják valamennyi állampolgárunknak biztosítani. Egyedül az Úr Jézus képes nekünk megadni a gyógyulást, és megszabadítani a legnagyobb betegségtől, a bűntől. Az Ő gyógyító erejének igénybe vétele azonban nem pénztől, anyagi lehetőségeinktől függ, hanem egyedül hitünkötől: Hiszünk Isten bűnbocsátó szeretetében, ezért elismerjük és megbánjuk bűneinket, és bűnösségünket megvallva bocsánatát kérjük. Miután pedig Isten megbocsátott nekünk, mindnyájunknak vállalnunk kell életünk keresztjét, a naponta ránk váró szenvedést.

Van-e értelme a szenvedésnek? A kérdésre a katekizmus ezt válaszolja: „Jézustól tudjuk, hogy szenvedéseinknek van értelme, mert a vele vállalt szenvedéssel részesei leszünk a megváltás művének.” Idős és beteg testvéreinknek hősiesen vállalt és elviselt szenvedése Isten megbocsátó szeretetének, a feltámasztás és az örök élet hitének egyik leghatékonyabb tanúságtétele.

A keresztény örömhír lényege tehát: Isten bűneink ellenére szeret minket, és mindenkinek megbocsát, aki elfogadja irgalmas szeretetét, földi életünk után pedig hazavár minket az örök életre.

St. Gallen: a hónap második vasárnapján 17.00 órákor magyar szentmise a Schutzengel-kápolnában (a dóm mellett). Lelkész: Szücsi László, Kirchstr. 13, 9036 Grub. Tel.: 071 891 56 01.

A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia külföldi magyar lelkipásztori szolgálatért felelős püspökének irodája: MKPK, Külföldi Magyar Lelkipásztori Szolgálat, Dr. Cserhádi Ferenc püspök, H-1053 Budapest, Papnövelde utca 5-7., tel./fax: 0036-1/266-4515, e-mail: cserhati@katolikus.hu □

Ezt igazolta az Úr Jézus egész életével, értünk vállalt szenvedésével, kereszthalálával és feltámasztásával: Van örök élet. Jézus már földi életünkben megszabadít bűneinktől, halálunk után pedig végleg megszabadít minket minden szenvedéstől, ha földi életünkben elfogadtuk irgalmas szeretetét, és követői lettünk. □

A Stuttgarteri Magyar Katolikus Egyházközség gyermekei a december 24-i éjféli mise keretében pásztorjátékokat adtak elő. A Tempfli Imre atya tollából megleveneredő születéstörténetet a gyermekek és szüleik szorgalmasan tanulták az adventi időszakban. Két közös próbát követően a hívek is újraélhették a betlehemi csodát, melyet gyermekeink éneke és Mobbell-Nyeste Lilla furulya kísérte tett színesebbé.

(Fotó: Dávid Ferenc)

HIRDESSZEN AZ ÉLETÜNKBEN

Apró-, házassági-, általános hirdetések betűnként:	0,10 EUR
„Jelige” – postaköltség	5,00 EUR
Üzleti, nyereséges hirdetés betűnként	0,20 EUR
Nagybetűs sorok betűnként	0,40 EUR
Egyszerű, 1 „pontos” keret	10,00 EUR
Kéthasábos hirdetés az összeg kétszerese.	
Külön kívánásokat esetenként árazunk.	

Egymás utáni háromszori hirdetésnél 10 %, hatszori hirdetésnél 20 %, illetve egész évi hirdetés esetén 30 % kedvezményt adunk!

ÉLETÜNK

Budapesti szerkesztőség és kiadóhivatal:
KERESZTÉNY ÉLET SZERKESZTŐSÉGE
H-1075 Budapest, Károlyi krt. 1.
Telefon: (0036) 1/328 01 96, (0036) 1/328 01 97
Fax: (0036) 1/328 01 98
E-mail: életunk@keresztneyelet.hu
www.keresztneyelet.hu

Főszerkesztő: dr. Cserhádi Ferenc
Felelős kiadó: Merka János
Felelős szerkesztő: Czoborczy Bence
A szerkesztőbizottság tagja:
Vincze András

Redakción és Herausgeber:

UNGARISCHE KATHOLISCHE GEMEINDE
Oberföhringer Str. 40, D-81925 München
Verantwortlicher Herausgeber: Merka János
Telefon: (0049) 89/98 26 37
Telefax: (0049) 89/98 54 19
E-mail: eluetenk@ungarische-mission.de

Abonnement für ein Jahr: 20 EUR
11 Exemplare
nach Überssee mit Luftpost USD 60

ELŐFIZETÉS:

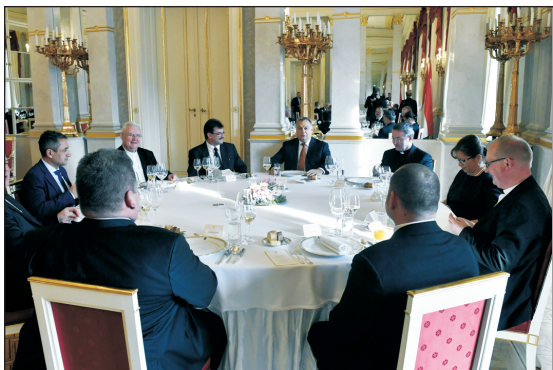
Az Életünket a helyi magyar lelkészek terjesztik, ők küldik szét, náluk is kell előfizetni!
Tengerentúlról, vagy ahol nincs magyar lelkész, oda a kiadóhivatal küldi az újságot.
1 példány ára: 2 EUR
Előfizetési ár egy évre: 20 EUR
Tengerentúlról USS 60
BANKSZÁMLÁNK:
Szent Maximilian Kiadó
OTP Banka Slovensko, Komárno
IBAN SK81 5200 0000 0000 0886 7696
BIC/SWIFT: OTPVSKBX

Erscheint 11 mal im Jahr.
Satz: ÉLETÜNK
Druck:
Micropress Kft.
H-3516 Miskolc, Ács u. 12.

Beilagenhinweis: Dieser Auflage liegt zeitweise ein RUNDSCHREIBEN bei.
A KIADVÁNYHOZ KÖRLEVELET MELLÉKELTÜNK.

HÍREK – ESEMÉNYEK

Egyházi vezetők
a köztársasági elnöknel

Adventi ebéd az államelnöknel (Fotó: MTI)

Áder János köztársasági elnök december 18-án adventi ebéden fogadta a magyarországi történelmi egyházak vezetőit. Az ünnepségen Erdő Péter bíboros, prímás, esztergom-budapesti érsek mondott asztali áldást. Az eseményen részt vett Cserhádi Ferenc, a külhoni magyarok lelkipásztori ellátásával megbízott esztergom-budapesti segédpüspök is. Az államfő a beszédében egyebek mellett kiemelte: „Idei közös adventi találkozásunk alkalmából szeretném megköszönni mindannyiuknak, hogy oly sokat tesznek Magyarországotért. Azért, hogy több legyen közöttünk a megértés, a tisztesség, a megbocsátás és a békülékeny hangnem. Kívánom, hogy a közelgő új esztendőben is legyen elegendő testi és lelki erőnk, amely segít a munkában, megtart a bajban, és osztozni tanít az örömben.”

A kassai vértanú emlékéve

Bernard Bober kassai érsek-metropolitá december 1-jén a helyi Árpád-házi Szent Erzsébet-székesegyházban ünnepélyesen megnyitotta a három kassai vértanú emlékévét, „Megújulni a hűségben” mottóval. Kőrösi Márk, Grodecz Menyhért és Pongrácz István 1619. szeptember 7-én szenvedtek mártírhalált. „A három szent kassai vértanú közül egyik sem volt szlovák származású – olvasható Bober érsek körlevelében, amelyben meghirdette az emlékévet. – Mindhárom más-más kulturális közegekből jöttek: Kőrösi Márk a mai Horvátország területén született, Grodecz Menyhért Lengyelországban, Pongrácz István pedig Erdélyből származott. Kassán haltak mártírhalált, így lettek »kassaiak«. A közös hit tette őket testvérré.” A szentmise záróáldása előtt a főpásztor két vándorreklyét bocsátott útjára, amelyeket egymás után eljuttatnak a főegyházmege minden plébániájára. A jubileumi esztendő 2019. szeptember 7-én ér véget a kassai székesegyházban. Szeptember 8-án Erdő Péter bíboros, prímás, esztergom-budapesti érsek a vértanúság helyén emelt egykori jezsuita, ma premontrai Szentháromság-templomban zárja az emlékévet.

tember 7-én ér véget a kassai székesegyházban. Szeptember 8-án Erdő Péter bíboros, prímás, esztergom-budapesti érsek a vértanúság helyén emelt egykori jezsuita, ma premontrai Szentháromság-templomban zárja az emlékévet.

Gyűjtés külhoni iskoláknak

A lévai Czeglédi Péter Református Gimnázium és a beregszászi Pásztor Ferenc Közösségi és Zarándokház javára gyűjtöttek a székesfehérvári Szent István Hitoktatási és Művelődési Házban december 7-én megrendezett XIII. Ökumenikus Adventi Jótékonyági Esten. Az est fővédnökei Spányi Antal megyéspüspök és Steinbach József, a Dunántúli Református Egyházkerület püspöke voltak; az eseményen részt vett Róth Péter, Székesfehérvár alpolgármestere is. Az est bevételét a lévai Czeglédi Péter Református Gimnázium (Felvidék) és a beregszászi Pásztor Ferenc Közösségi és Zarándokház (Kárpátalja) javára ajánlották fel. Léván 1945-ben államosították az iskolaépületet, a kitépítések és betelepítések következtében a valamikor 90 százalékot kitevő magyar ajkú lakosság ma a peremvidéken, szörvényben él. Az újonnan épült Beregszászi Közösségi és Zarándokházat 2017-ben Majnek Antal munkácsi megyéspüspök áldotta meg.

Orvosmisszió Kárpátalján és a Délvidéken

Pro Voluntarista díjjal tüntette ki a Katolikus Karitás Orvosmissziójának önkénteseit a Kárpátalján és Délvidéken nehéz körülmények között, orvosi ellátás nélkül élő szörvény magyarországi körében önkéntesként végzett áldozatos szolgálatáért, a szűrővizsgálatok és a szükséges gyógykezelések szervezéséért és a fiatal magyar orvosjelöltek önkéntességre neveléséért Kásler Miklós, az emberi erőforrások minisztere. A Katolikus Karitás 2015-ben indította el kórházmissziós programját, annak érdekében, hogy támogassa Kárpátalján – Ungváron, Munkácson és Beregszászban – a gyermekkorházak működését és ezáltal az orvosi ellátás fejlesztését. □

A díjazott önkéntesek (Fotó: Katolikus Karitás)

KÖSZÖNETET MONDUNK TÁMOGATÓINKNAK:

Rónai Ádám, Magyarország – 50 000 Ft, Tatai Viktor és Barbara, Németország – 10 EUR, Takács Gábor, Németország – 20 EUR, Ocsosfzki Ella, Németország – 10 EUR, Gality István és Ilona, Németország – 10 EUR, Wurm-Erdős Erzsébet, Németország – 20 EUR, Prusák László és Terézia, Németország – 10 EUR, Farnos Mária Magdolna, Svájc – 30 EUR, Fehér Klára, Németország – 30 EUR, Huguik István, Svájc – 20 EUR.

Az Életünk támogatására adományokat a következő számlára lehet befizetni:

szent maximilian kiadó
OTP Banka Slovensko, Komárno
IBAN SK81 5200 0000 0000 0886 7696
BIC/SWIFT: OTPVSKBX

(Kérjük, hogy az átutalás során tüntessék fel az ADOMÁNY szót.)

MAGYAR MISÉK A SZENT PÉTER-BAZILIKÁBAN

Németh László pápai káplán, olaszországi magyar főlelkész beszámolóját adjuk közre.

Az ünnepek miatt december 18-án tartottuk a 2018-as év utolsó keddi reggeli magyar szentmiséjét a Szent Péter-bazilika altemplomában lévő magyar kápolnában.

Az idén is szép számmal jöttek zarándokok a szentmisékre, egyénileg és csoportosan, Magyarországról és a határon túlról, a Felvidékről és Erdélyből. A romániai püspöki konferencia ad limina látogatása alkalmából november 6-án az erdélyi magyar püspökök testületileg mondták a keddi reggeli szentmisét. Az év során keddi reggeli szentmisét mondtott még a kápolnában Böcskei László nagyváradi megyéspüspök és Pápai Lajos nyugalmazott győri püspök. Volt olyan keddi, amikor csak egy hívó vett részt a szentmisén, más alkalmakkor meg kicsinek bizonyult a kápolna, olyan sokan voltak. Szeptember végén a Szécsényből érkezett Erkel Ferenc kórus tette énekével széppé a szentmisét.

Minden héten megemlékezünk a hét magyar szentjéről, ezek közül kiemeltem, hogy decemberben első alkalommal kértük a kápolnában Boldog Brenner János vértanú pap közbenjárását. Büszkeséggel tölt el, hogy a szentek sorába emelték VI. Pál pápát, akinek a kápolna létesítésének lehetőségét köszönhetjük. A szent pápa első ábrázolása a Szent Péter-bazilikában a kápolnánkban látható, a magyar származású Amerigo Tot 1980-ban alkotott feldomborművén.

ÜLDÖZÖTT KERESZTÉNYEK IMANAPJA NÉMETORSZÁGBAN

Szent István, a kereszténység első vértanújának ünnepén, december 26-án a német katolikusok 2003 óta imanapot tartanak az üldözött és elnyomott keresztényekért.

A német püspöki konferencia közleményben buzdítja a híveket, hogy ezen a napon a szertartások könyörgéseiben és a személyes imáikban is juttassák kifejezésre a rászoruló keresztény testvérekhez fűződő kapcsolatot. Idén különösen is megemlékeznek a kubai és a venezuelai keresztényekről, akik a vallás- és szólásszabadság korlátozásai miatt szenvednek. A német püspöki konferencia titkársága az emléknappal kapcsolatban

2019-ben az első keddi reggeli szentmise január 8-án volt. Ez évben is minden kedden reggel szeretettel várom a Rómába érkező egyéni és csoportos zarándokokat, turistákat a keddi reggeli magyar szentmisére. A bazilikában az altemplomba vezető lépcsőnél szoktunk gyülekezni, és 8 órakor együtt megyünk le az altemplomba. Gondolni kell arra, hogy a biztonsági ellenőrzés miatt időbe telik bejutni a bazilikába. A paptestvérek, akik koncelebrálni szeretnének, a sekrestyében ölthetik fel a liturgikus ruhát. Csoportok érkezését előre be kell jelelnem, ezért kérem azok jelzését az e-mail címemre: italiamissiohu@gmail.com vagy telefonon: 00 39 348 7952165.

Szentmise a magyar kápolnában

Jöjjünk minél többen imádkozni a Magyarok Nagyasszonya tiszteletére szentelt kápolnába – önmagunkért, családunkért, Egyházunkért, édes hazánkért, a határon túl élő magyarokért, és a világon szétszórásban élő magyar testvéreinkért!

Vatikáni Rádió

imákat és vonatkozó anyagokat tesz elérhetővé.

Ez az imanap része annak a kezdeményezésnek, amelynek neve: „Szolidaritás napjaink üldözött és elnyomott keresztényeivel”. Ezzel akarják a német püspökök felhívni a plébániák, de a közvélemény figyelmét is a diszkriminációra és a visszaélésekre, amelyeket a keresztények a világ különböző részein megélnak. A kezdeményezésnek az imán túl részét képezik a szolidaritási utak, a találkozók politikai vezetőikkel és az üldözött egyházak püspökeinek látogatásai Németországba.

VR

APOSTOLI NUNCIUS LÁTOGATOTT A BUKARESTI MAGYAROKHOZ

A csaknem kétszáz éves bukaresti magyar katolikus közösség életében különleges nap volt december 16., advent 3. vasárnapja. Két évszázados története során először látogatta meg a közösséget apostoli nuncius.

Bukarest belvárosában található a Minden Kegyelmeke Édesanyjáról elnevezett, leginkább Barátok-temploma néven ismert istenháza, mely a román főváros legrégebbi, 17. században épült katolikus temploma. A román és a német közösség mellett igen aktív hitélete van itt a helyi, néhány ezer fős magyar közösségnek is. Ezt a közösséget kereste fel advent harmadik vasárnapján Miguel Maury Buendia romániai apostoli nuncius azzal a szándékkal, hogy közelebről megismerje a magyar híveket.

Vasárnaponként reggel 9 órakor ünnepelnek magyar nyelvű szentmisét a Barátok-templomban. Az öröm vasárnapján a Szentszék nagykövete mutatta be ezt a szentmisét Fernando Duarte Barreisszel, az apostoli nunciatura titkárával, Eugen Bortos plébánossal és Wilhelm Dancával, a Bukaresti Egyetem Katolikus Teológia Karának dékánjával, valamint a házigazda Tampu Cristinel.

A szentmise ünnepélyessé tételéhez hozzájárult a magyar közösség kórusa, a Fekete Klára által vezetett Baratia Chorus.

A nuncius látogatása a hívek által rendezett szeretetvendégséggel folytatódott, ahol a Bukaresti Magyar Nagykövetség és a Balassi Intézet bukaresti központjának képviselői jelenlétében a hívek kötetlenül elbeszélgethettek Miguel Maury Buendiával.

Bara Gyula, a magyar közösség tagja röviden ismertette a bukaresti magyarság történetét. A közösség a Rákóczi-szabadságharc, majd az 1848–49-es forradalom és szabadságharc megtorlása idején, illetve Trianon után alakult ki több bevándorlási hullám következtében. A magyar katolikusok zöme székesfehérvári származású. A nuncius megbecsüléséről biztosította a lelkes magyar közösséget, amely kettős kisebbségként, katolikusként és magyarként hűségesen ragaszkodik hitéhez és anyanyelvéhez.

Borbély Tamás

Készült
a Magyar Kormány
támogatásával

MINISZTERELNÖKSÉG
NEMZETPOLITIKAI ÁLLAMTITKÁRSÁG

BETHLEN GÁBOR
Állap